

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตรี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

ธีรเมธ เสาร์ทอง

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

สิงหาคม 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ ชีรเมธ เสาร์ทอง ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวิ)

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวิ)

..... กรรมการ
(ดร.สถาพร พฤษพิบูล)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)
วันที่... 25...เดือน... กรกฎาคม...พ.ศ. 2561

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาให้คำปรึกษา และช่วยเหลือแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภรดี อนันต์นารี ประธานกรรมการ ที่ปรึกษา ดร.สถาพร พงษ์พิบูล กรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์ ทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์ ในการทำงานนิพนธ์ครั้งนี้ จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านของมหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อบรมสั่งสอน ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ทางการศึกษาอย่างเต็มกำลังความสามารถ ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก ดร.สมุท ชำนาญ และนายสรารุท ทรงประ โคน ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาตรวจสอบความสมบูรณ์ ให้คำแนะนำข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณนายสรารุท ทรงประ โคน ผู้อำนวยการ โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการรวบรวมข้อมูลรวมทั้งคณะครูโรงเรียนสตึก ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้

คุณค่าของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแด่ คุณบิดา มารดา บุพการี และบูรพาจารย์ที่ได้แนะนำวางพื้นฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัย จนได้รับความสำเร็จในการศึกษาสมดังเจตจำนงทุกประการ

ธีรเมธ เสาร์ทอง

57970017: สาขาวิชา: การบริหารการศึกษา; กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)

คำสำคัญ: ความมีวินัยในตนเอง/ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3/ โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

ธีรเมธ เสาร์ทอง: ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 (SELF DISCIPLINE OF STUDENT OF STUK SCHOOL UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 32) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: ภารดี อนันต์นำวี, กศ.ด., 95 หน้า. ปี พ.ศ. 2561.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามเพศ และระดับชั้น กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำนวน 280 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.37-0.88 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .90 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สถิติการทดสอบค่าที (t -test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) และวิธีการของเชฟเฟ้ (Sheffe's test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความอดทน ด้านตั้งใจ ด้านความซื่อสัตย์

2. ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านความอดทน แตกต่างอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

3. ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 จำแนกตามระดับชั้น โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

57970017: MAJOR: EDUCATIONAL ADMINISTRATION;
M.Ed. (EDUCATIONAL ADMINISTRATION)

KEYWORD: SELF DISCIPLINE OF STUDENT OF SATUK SCHOOL UNDER
THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 32

THIRAMET SAOTHONG: SELF DISCIPLINE OF STUDENT OF STUK SCHOOL
UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 32. ADVISOR:
PARADEE ANANNAWEE, Ed.D., 95 P. 2018.

The purposes of this study were to study and compare self discipline of students of Satuk school under the Secondary Educational Service Area Office 32 as classified by sex and classroom level. The sample was 280 students. The research data collection instrument employed in this study was a set of five rating-scale questionnaire. The item discrimination power was .38-.88 and the coefficient reliability was .90. The statistics in the study were Mean, Standard Deviation, *t*-test, One-Way ANOVA and Sheffe's test

The finding of the study as follow:

1. Self discipline of student of Satuk School under the Secondary Educational Service Area Office 32 in overall and each aspect was rated at a moderate level.
2. Self discipline of students with different gender was found statistically significant difference at the .05 level, except in the area of tolerance which showed no statistically significant difference.
3. Self discipline of students studying in the different classroom level, in overall and each aspect was statistically significant difference at the .05 level.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ฌ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
คำถามในการวิจัย	5
สมมติฐานในการวิจัย	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
สภาพทั่วไปของ โรงเรียนสตรีก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32.....	9
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีวินัยในตนเอง	13
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย.....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	35
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	35
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	36
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูล	38

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	40
ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	59
สรุปผลวิจัย	59
อภิปรายผล	61
ข้อเสนอแนะ	70
บรรณานุกรม	72
ภาคผนวก	78
ภาคผนวก ก	79
ภาคผนวก ข	84
ภาคผนวก ค	90
ประวัติย่อของผู้วิจัย	95

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32	36
2 ร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	41
3 ร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้นเรียน	41
4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับที่ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยรวมและรายด้าน	42
5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความรับผิดชอบ โดยรวมและรายข้อ.....	43
6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง โดยรวมและรายข้อ.....	44
7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความเป็นผู้นำ โดยรวมและรายข้อ.....	45
8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับที่ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความซื่อสัตย์ โดยรวมและรายข้อ.....	46
9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับที่ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความตั้งใจ โดยรวมและรายข้อ.....	47
10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับที่ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความอดทน โดยรวมและรายข้อ.....	48

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน.....	49
12 การทดสอบค่าที (z-test) เพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน	50
13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน โดยรวมและรายด้าน.....	51
14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน โดยรวมและรายด้าน	53
15 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละระดับชั้นที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน โดยรวม	54
16 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละระดับชั้นที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านความรับผิดชอบ	55
17 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละระดับชั้นที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง.....	55
18 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละระดับชั้นที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านความเป็นผู้นำ.....	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
19 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละระดับชั้นที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียนด้านความซื่อสัตย์.....	57
20 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละระดับชั้นที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียนด้านความตั้งใจ.....	57
21 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละระดับชั้นที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียนด้านความอดทน.....	58
22 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32	91

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คนไทยส่วนใหญ่ยังมีปัญหาเรื่องด้านคุณธรรม จริยธรรม และไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะ กระแสการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่หลังไหลเข้าสู่ประเทศไทยในสังคมที่เป็นยุคดิจิทัล ส่งผลให้ค่านิยมในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว คนไทยบางส่วนไม่สามารถเลือกรับปรับใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน ส่งผลให้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมที่เป็นรากเหง้าของคนไทยถูกกลืนโดยวิถีชีวิตแบบใหม่ มีค่านิยมยึดตัวเองเป็นหลัก มากกว่าการคำนึงถึงสังคมส่วนรวม รักสนุกและความสบาย เชื่อข่าวลือ ขาดความอดทน ขาดวินัย วัตถุนิยม ขอมรับคนที่มีความสามารถมากกว่าคนดีมีคุณธรรม และจากความไม่สมดุลระหว่างความเจริญทางด้านวัตถุและด้านจิตใจส่งผลให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ทางสังคม ดังจะเห็นได้จากสื่อต่าง ๆ ทั้งการลักทรัพย์ การปล้นจี้ การคดโกง ปัญหาอาชญาต่าง ๆ มากมาย (ทัศนียา แสนทิพย์, 2559)

นอกจากนี้เด็กไทยขาดระเบียบวินัยไม่มีความเข้มแข็งและความมั่นคงทางกายและใจไม่เสถียรเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวไม่นึกถึงประโยชน์ส่วนรวมแตกความสามัคคีขาดการคิดอย่างเป็นระบบมีเหตุมีผลถูกชักจูงให้ลุ่มหลงมัวเมาสิ่งต่าง ๆ ได้ง่ายซึ่งส่วนหนึ่งเกิดปัญหาพฤติกรรมและสร้างปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อกว้างขวางแก่สังคมในทุกมิติเช่นปัญหาพฤติกรรมเด็กเกเร เด็กดื้อกัน เด็กติดยาเสพติดติดอบายมุขการพนันและอื่น ๆ ที่ต้องถูกดำเนินการทางกฎหมายโดยเฉพาะเกี่ยวกับเด็กขบถซึ่งซึ่งมีการแข่งขันบนถนนสายใหญ่หลายสายในช่วงกลางดึกใช้ชีวิตแบบไร้ค่าไม่มีประโยชน์และเกิดปัญหาหลายอย่างตามมาเช่นต้องไปโรงพักได้รับบาดเจ็บหรือไม่กี่ตายเป็นภาระต่อเจ้าหน้าที่และพ่อแม่ก็เดือดร้อนเหล่านี้ส่วนหนึ่งมาจากระบบการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559, หน้า 12)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาว่า ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย และจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข รวมทั้งสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดกลยุทธ์เพื่อการขับเคลื่อนคุณธรรมนำไปสู่การปฏิบัติ โดยใช้กลยุทธ์คุณธรรมนำความรู้ น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สู่การปฏิบัติให้สำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในสังกัดเป็นแนวทางในการ ในการจัดการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายด้านการศึกษาในการปฏิรูปการศึกษา โดยยึดคุณธรรมนำความรู้
เป็นทิศทางและเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษา (เฉลิมวุฒิ ชื่นตา, 2553) ซึ่งสอดคล้องแผนการ
ศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) ที่มีเจตนารมณ์มุ่ง 1) มุ่งพัฒนาคนไทยให้ “เป็น
มนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรม
ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข” และ 2) พัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคม
ที่มีความเข้มแข็ง มีการพัฒนาที่ยั่งยืนและมีดุลยภาพใน 3 ด้าน คือ เป็นสังคมคุณภาพ สังคมแห่งภูมิ
ปัญญาและการเรียนรู้ และสังคมสมานฉันท์ที่เอื้ออาทรต่อกัน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,
2553, หน้า 9)

ในการนี้กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายเร่งรัดการปฏิรูปการศึกษาโดยยึด
คุณธรรมนำความรู้สร้างคุณธรรมตระหนักสำนึกในคุณค่าของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงความ
สมานฉันท์ สันติวิธีวิถีประชาธิปไตยพัฒนาคนโดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้
ที่เชื่อมโยงความร่วมมือของสถาบันครอบครัวชุมชน สถาบันศาสนา และสถาบันการศึกษาเพื่อ
พัฒนาเยาวชนให้เป็นคนดีมีความรู้ และอยู่ดีมีสุข โดย 8 คุณธรรมพื้นฐานประกอบด้วย 1) ขยัน คือผู้
ที่มีความตั้งใจเพียรพยายามทำหน้าที่การทำงานอย่างจริงจังและต่อเนื่องในเรื่องที่ถูกต้องควรคู่ฐานะมี
ความพยายาม ไม่ท้อถอย กล้าเผชิญอุปสรรค รักรงานที่ทำได้ตั้งใจทำหน้าที่อย่างจริงจัง 2) ประหยัด คือ
ผู้ที่ดำเนินชีวิตความเป็นอยู่อย่างเรียบง่ายรู้จักฐานะการเงินของตน คิดก่อนใช้ คิดก่อนซื้อเก็บออม
ถนอมใช้ทรัพย์สินสิ่งของอย่างคุ้มค่า ไม่ฟุ่มเฟือย ฟุ้งเฟ้อรู้จักทำบุญชียารับ-รายจ่าย ของตนเองอยู่
เสมอ 3) ซื่อสัตย์ คือ ผู้ที่มีความประพฤติตรงทั้งต่อเวลา ต่อหน้าที่และต่อวิชาชีพ มีความจริงใจ
ปลอดจากความรู้สึกล้อลวง หรืออคติไม่ใช้เล่ห์กลคดโกงทั้งทางตรงและทางอ้อมรับรู้หน้าที่ของ
ตนเองปฏิบัติอย่างเต็มที่และถูกต้อง 4) มีวินัย คือ ผู้ที่ปฏิบัติตามในขอบเขต กฎ ระเบียบของ
สถานศึกษา สถาบันองค์กร และประเทศโดยที่ตนยินดีปฏิบัติตามอย่างเต็มใจและตั้งใจยึดมั่นใน
ระเบียบแบบแผนข้อบังคับและข้อปฏิบัติรวมถึงการมีวินัยทั้งต่อตนเองและสังคม 5) สุภาพ คือ ผู้ที่
มีความอ่อนน้อมถ่อมตนตามสถานภาพและกาลเทศะ มีสัมมาคารวะเรียบร้อยไม่ก้าวร้าว รุนแรง
หรือวางอำนาจข่มผู้อื่นทั้งโดยวาจาและท่าทางเป็นผู้มีมารยาทงดงามวางตนเหมาะสมกับวัฒนธรรม
ไทย 6) สะอาด คือ ผู้ที่รักษาร่างกาย ที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมได้อย่างถูกต้องตามสุขลักษณะ
ฝึกฝนจิตใจไม่ให้ขุ่นมัวมีความแจ่มใสอยู่เสมอ ปราศจากความหมองมัวทั้งกายใจและสภาพแวดล้อมมี
ความโปร่งใสเป็นที่เจริญตาทำให้เกิดความสบายใจแก่ผู้พบเห็น 7) สามัคคี คือ ผู้ที่เปิดใจกว้าง รับฟัง
ความคิดเห็นของผู้อื่นรับทราบทบทวนตนทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความมุ่งมั่นต่อการรวมพลัง
ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เพื่อให้การทำงานสำเร็จลุล่วงสามารถแก้ปัญหาและขจัดความขัดแย้งได้ เป็นผู้มี

เหตุมีผล ขอมริบความแตกต่างความหลากหลายทางวัฒนธรรม ความคิดและความเชื่อพร้อมที่จะปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติและสมานฉันท์ 8) มีน้ำใจ คือ ผู้ให้และผู้อาสาช่วยเหลือสังคม รู้จักแบ่งปันเสียสละความสุขส่วนตน เพื่อทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น เห็นอก เห็นใจและเห็นคุณค่าในเพื่อนมนุษย์และผู้ที่มีความเดือดร้อนมีความเอื้ออาทรเอาใจใส่อาสาช่วยเหลือสังคมด้วยแรงกายและสติปัญญาลงมือปฏิบัติการเพื่อบรรเทาปัญหาหรือร่วมสร้างสรรค์สิ่งดีงามให้เกิดขึ้นในชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

จากนโยบายเร่งรัดการปฏิรูปการศึกษา 8 คุณธรรมพื้นฐานข้างต้นสถาบันการศึกษาจึงควรเร่งรัดนำไปปลูกฝังคุณธรรมพัฒนาให้กับเยาวชนของชาติเพื่อให้เป็นคนดี มีความรู้ และอยู่ดีมีสุข ก้าวสู่สังคมคุณธรรมนำความรู้โดยขอความร่วมมือจากสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันศาสนา และสถาบันการศึกษาอื่น ๆ เพื่อให้การดำเนินการประสบความสำเร็จสามารถนำไปสู่การปฏิบัติยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จนั้นทุกฝ่ายจะต้องมีความตั้งใจและลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง ผู้ใหญ่ควรเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เยาวชนพ่อแม่ต้องดูแลเอาใจใส่ลูกอย่างใกล้ชิดครูต้องมีจิตสำนึกและวิญญานของความเป็นครูเพิ่มขึ้น ภาครัฐและเอกชนองค์การศาสนา และสื่อมวลชนต้องตื่นตัว กระตือรือร้นและผนึกกำลังเพื่อการพัฒนาไปสู่ความก้าวหน้าอย่างมั่นคงอย่างน้อยที่สุดทุกคนควรทำงานให้เต็มกำลังเต็มความสามารถ และเต็มเวลาด้วย 8 คุณธรรมพื้นฐาน ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น และหากเกิดขึ้นกับครอบครัวชุมชน หน่วยงาน สถาบัน ตลอดจนประเทศใดแล้ว โดยเฉพาะประเทศไทยนั้นก็จะเป็นวิฤติทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมพัฒนาชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า เป็นสังคมคุณธรรมนำความรู้ชีวิตของคนในชาติ คงจะดีกว่าเดิมสังคมไทยจะสงบสุขกว่านี้ประเทศไทยก็คงเป็นไทยอยู่ตลอดไปมีการพัฒนาอย่างรุดหน้าไม่ด้อยกว่าประเทศใดในโลกนี้ทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่างแน่นอนสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมีการปรับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในข้อที่ 1 คือมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ตามหลังปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ (อมรรัตน์ พันธ์สนธิ, 2557, หน้า 2) ดังนั้นโรงเรียนหรือสถานศึกษาจะต้องจัดการศึกษาให้เป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สญาฯ ธีระวณิชตระกูล, 2557, หน้า 19)

โรงเรียนสตึก เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32เปิดสอนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีบทบาทสำคัญในการให้การศึกษามีเป้าหมายที่จะพัฒนาระบบการเรียนการสอน โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ มุ่งจัดการศึกษา

เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนคิดค้นเก่ง และมีความสุข จากข้อมูลงานปกครองนักเรียนของโรงเรียนพบว่า นักเรียนบางส่วนมีวินัย ผิดระเบียบการแต่งกายของโรงเรียนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมมาโรงเรียนสาย ไม่ตั้งใจเรียนขาดคุณธรรม และจริยธรรมที่พึงมีซึ่งปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากตัวนักเรียนเอง และครอบครัวส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่มีวินัย จึงสรุปปัญหาเกี่ยวกับการมีวินัยในตนเอง 6 ด้าน ดังนี้คือ 1) ความรับผิดชอบ นักเรียนไม่เอาใจใส่ต่อปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ขาดความละเอียดรอบคอบ ไม่ตรงต่อเวลา ละทิ้งและหลีกเลี่ยงงาน โดยขาดความเพียรพยายาม 2) ความเชื่อมั่นในตนเอง นักเรียนไม่กล้าแสดงออกทั้งการคิด การพูด และการกระทำ เมื่อออกไปทำกิจกรรมนักเรียนมักตื่นเต้น วิตกกังวล ในความสามารถของตนเอง 3) ความเป็นผู้นำ นักเรียนไม่กล้าตัดสินใจเมื่อได้รับมอบหมายงาน เวลาทำงานจะเกี่ยงงานกันทำ ไม่ฟังเหตุผลของผู้ร่วมงาน และยังขาดการไตร่ตรองก่อนตัดสินใจลงมือทำ 4) ความซื่อสัตย์ นักเรียนบางคนเมื่อได้รับมอบหมายการบ้านจะไม่ทำการบ้านด้วยตนเอง 5) ความตั้งใจ นักเรียนบางคนยังขาดความตั้งใจในการเรียนรู้ และเปลี่ยนแปลงตัวเองในการเรียนรู้จึงส่งผลต่อการเรียนโดยตรง 6) ความอดทน นักเรียนขาดความอดทนอดกลั้น มักแสดงอาการหัวงันไหว ยังไม่สามารถควบคุมการกระทำของตนเองให้อยู่ในขอบเขตที่สังคมสามารถยอมรับได้โดยการใช้สติปัญญาควบคุมตนเองให้อยู่ในอำนาจของเหตุผลได้ (โรงเรียนสตึก, 2560)

จากสภาพและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยเป็นครูโรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีความตระหนัก และสนใจที่จะศึกษาความมีวินัยในตนเองของ นักเรียนระดับชั้นเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 เพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้างนักเรียนให้มีระเบียบวินัยในตนเองตระหนัก ถึงบทบาทหน้าที่ และการปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น การเคารพกฎระเบียบของโรงเรียนและ สังคม ตลอดจนให้นักเรียนอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และเป็นพลเมืองที่ดีต่อ ประเทศชาติสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีวินัยในตนเองของนักเรียนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามเพศและระดับชั้นเรียน

คำถามในการวิจัย

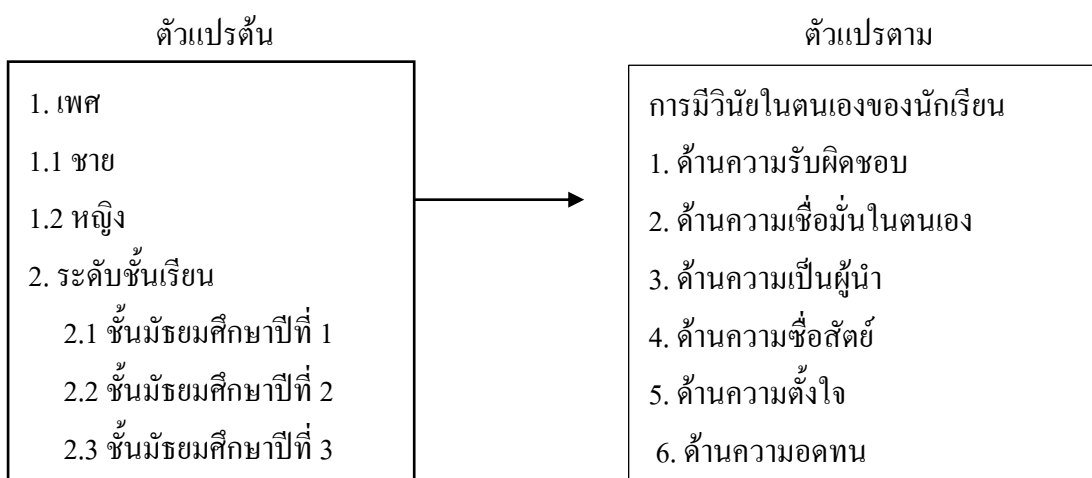
1. การมีวินัยในตนเองของนักเรียนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 อยู่ในระดับใด
2. การมีวินัยในตนเองของนักเรียนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามเพศและระดับชั้นเรียนแตกต่างกันหรือไม่

สมมติฐานในการวิจัย

การมีวินัยในตนเองของนักเรียนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามเพศและระดับชั้นเรียนแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยอาศัยแนวความคิดความมีวินัยในตนเองและ ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ โคห์ลเบิร์ก (Kohlberg, 1976) มีพฤติกรรม 6 ด้าน ประกอบด้วย 1.ด้านความรับผิดชอบ 2.ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง 3.ด้านความเป็นผู้นำ 4.ด้านความซื่อสัตย์ 5. ด้านความตั้งใจ และ 6.ด้านความอดทน เป็นตัวแปรตาม โดยศึกษาและเปรียบเทียบตามเพศและ ระดับชั้นเรียนของนักเรียน ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบระดับการมีวินัยในตนเองของนักเรียนและเป็นแนวทางในการเสริมสร้างการมีวินัยในตนเองให้กับนักเรียน โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 เพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้างการมีวินัยในตนเองให้กับนักเรียนมากยิ่งขึ้นต่อไป
2. เพื่อประยุกต์ใช้เป็นแนวทางแก่ผู้บริหาร โรงเรียนและครู สำหรับวางแผนการพัฒนา ศักยภาพและเพิ่มพูนประสิทธิภาพการมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความตั้งใจ และด้านความอดทน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียน โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 348 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 363 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 384 คนรวมทั้งสิ้น 1,095 คน ปีการศึกษา 2559

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำนวน 280 คน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 608) โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยกำหนดระดับชั้นเรียนเป็นเกณฑ์การสุ่ม

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ และระดับชั้นเรียน

3.1.1 เพศ

3.1.1.1 ชาย

3.1.1.2 หญิง

3.1.2 ระดับชั้นเรียน

3.1.2.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.1.2.2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.1.2.3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสตรี กังสด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ประกอบด้วย 6 ด้าน

- 3.2.1 ด้านความรับผิดชอบ
- 3.2.2 ด้านความต้านเชื่องมั่นในตนเอง
- 3.2.3 ด้านความเป็นผู้นำ
- 3.2.4 ด้านความซื่อสัตย์
- 3.2.5 ด้านความตั้งใจ
- 3.2.6 ด้านความอดทน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การมีวินัยในตนเอง หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่สามารถควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่มุ่งหวังโดยไม่ขัดต่อระเบียบของสังคมและไม่ขัดกับสิทธิของผู้อื่น ผู้ที่มีวินัยในตนเอง มีคุณลักษณะและพฤติกรรมดังต่อไปนี้คือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่องมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความตั้งใจ และด้านความอดทน

1.1 ความรับผิดชอบ หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะมีความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความพากเพียร และละเอียดรอบคอบ เอาใจใส่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดและทันเวลา ยอมรับผลของการกระทำของตนเองและพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขงานของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

1.2 ความเชื่องมั่นในตนเอง หมายถึง สภาวะที่บุคคลสามารถทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดประสบความสำเร็จโดยมีการวางแผน กล้าตัดสินใจในการทำงาน มีความตั้งใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง กล้าเสนอความคิดเห็นและกล้าแสดงออก

1.3 ความเป็นผู้นำ หมายถึง ผู้ที่สามารถก่อให้เกิดกิจกรรมหรือการเปลี่ยนแปลงตามวัตถุประสงค์ของตน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความเสียสละ รู้จักให้อภัยผู้อื่น และสามารถสร้างแรงจูงใจผู้อื่นให้ปฏิบัติตามความต้องการหรือคำสั่งของตนได้

1.4 ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติตนอย่างเหมาะสม ตรงไปตรงมาตามความเป็นจริงทั้งทางกาย วาจา ใจ มีเจตนาที่บริสุทธิ์ทั้งต่อตนเองและส่วนรวม

1.5 ความตั้งใจ หมายถึง ความเพียรพยายาม ความสนใจในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ความขยันหมั่นเพียร มีความตรงต่อเวลาและมีความกระตือรือร้นในการทำงานให้เสร็จลุ่่วงโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่าง ๆ

1.6 ความอดทน หมายถึง การปฏิบัติตนให้เป็นคนที่มีความเข้มแข็งมั่นคงในอารมณ์ สามารถควบคุมอารมณ์ได้อย่างมีเหตุผล ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ยืนหยัดต่อสู้ปัญหา ไม่ท้อถอย

2. นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

3. เพศ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกแบ่งเป็นนักเรียนเพศชายและนักเรียนเพศหญิง ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32

4. ระดับชั้นเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 แบ่งเป็น 3 ระดับชั้น

4.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559

4.2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2559

4.3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559

5. โรงเรียนสตึก หมายถึง โรงเรียนสตึก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยครั้งนี้ โดยมีประเด็นที่เป็นสาระสำคัญในการศึกษา ดังนี้

1. สภาพทั่วไปของโรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีวินัยในตนเอง
3. ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน
4. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สภาพทั่วไปของโรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

โรงเรียนสตึก เปิดทำการสอนเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2501 ที่ศาลาวัดประชาบูรณะ ตำบลสตึก ภายหลังได้ตั้งอาคารเรียน 1 หลัง ในราชพัสดุ เนื้อ 16 ไร่ ในเขตหมู่บ้านสตึก ต่อมา ในปี พ.ศ. 2514 ดร.ก่อ สวัสดิพานิช อธิบดีกรมสามัญศึกษา ได้เดินทางมาตรวจเยี่ยมโรงเรียน และมีนโยบายให้ย้ายโรงเรียนเพื่อรองรับการขยายตัวในอนาคต เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2518 จึงได้ย้ายมาอยู่ในที่ปัจจุบัน เลขที่ 123 หมู่ 23 บ้านหนองม่วงเหนือ ถนน นุรีรัมย์-บรบือ ตำบลนิคม อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ มีเนื้อที่ ประมาณ 318 ไร่ ห่างจากที่ว่าการอำเภอสตึก ประมาณ 3 กิโลเมตร

สถานที่ตั้ง เลขที่ 123 ถนน นุรีรัมย์-บรบือ จังหวัดมหาสารคาม ตำบลนิคม อำเภอ สตึก จังหวัดบุรีรัมย์ รหัสไปรษณีย์ 31150 โทรศัพท์ 0-4468-1124 โทรสาร 0-4461-1122 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นุรีรัมย์ เขต 4 เปิดสอนตั้งแต่ระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 6 มีเขตพื้นที่บริการ 41 หมู่บ้าน ได้แก่

ในเขตเทศบาล 15 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่บ้านประมง ขนวน หนองบัวเงิน โรงเลื้อย หนองบัวเหนือ นิคมสมบูรณ์ ประสพสุข สตึกบูรพา ประชาบูรณะ ประชาพัฒนา นิคม ชัยมงคล บ้านสตึก สนามม้า และวังกรด

ตำบลนิคม 15 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านตลาด ตำบล ลิ่นเกีย หัวช้าง หนองจาน หนองม่วงเหนือ ดงยายเถา โลกก่อง โลกอิสระ สระกอไทร สวายสอ ไทรงาม กุดชุมแสง หนองม่วง โนน

พะไลย์ ตำบลสตึก 11 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านสระกระจ่าย คูขาด บ้านขาม คูขาดพัฒนาหนองเกาะพัฒนา หนองบัวเจ้าป่า หนองไผ่ ยางน้ำใส หนองเกาะ บ้านหนองเกาะแก้ว หนองบัวเงิน

ตราสัญลักษณ์ ปรัชญา คติพจน์ อักษรย่อ สีประจำโรงเรียน และธงประจำโรงเรียน

ตราสัญลักษณ์ รูปช้างยืนอยู่บนดอกบัว มีคบเพลิงให้แสงสว่าง

ปรัชญา ปัญญา นรานัน รตนัน ปัญญาประจูดวงแก้วของมนุษย์

คติพจน์ ซื่อสัตย์ สุจริต คบมิตรที่ดี รักเรียน รักศักดิ์ศรี กตัญญูรู้คุณ

อักษรย่อ ส.ก.

สีประจำโรงเรียน เขียว-ขาว

-สีเขียว หมายถึง ความชุ่มชื้น รื่นรมย์ สงบสุข

-สีขาว หมายถึง ความสะอาด ความซื่อสัตย์

ความบริสุทธิ์

ธงประจำโรงเรียน ธงสีเหลี่ยมผืนผ้า มีสีเขียว และขาว อย่างละครึ่ง โดยสีเขียว อยู่ด้านบนสีขาวอยู่ด้านล่าง

พระพุทธรูป พระพุทธรูปมุลธารประฆาต

อัตลักษณ์ ซื่อสัตย์ สุจริต คบมิตรที่ดี รักเรียน รักศักดิ์ศรี กตัญญูรู้คุณ

เอกลักษณ์ เป็นผู้มีความสุนทรีย์ทางด้านนาฏศิลป์และดนตรี

สถานที่สำคัญ โรงเรียนสตึก ตั้งอยู่ที่อำเภอสตึก สถานที่สำคัญ คือ สนามบินพาณิชย์

พระเจ้าสูงใหญ่ แม่น้ำมูลไหลผ่าน ดังคำขวัญของอำเภอสตึก ที่ว่า

พระพุทธรูปสูงใหญ่ หาดทรายชวนฝัน แข่งขันเรือยาว

เจ้าพ่อศักดิ์สิทธิ์ พาณิชย์สนามบิน

วิสัยทัศน์/ พันธกิจ

วิสัยทัศน์

โรงเรียนสตึกเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ พัฒนาครูสู่มืออาชีพ ผู้เรียนได้มาตรฐานการเรียนรู้ควบคู่เทคโนโลยีมีคุณธรรมนำความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ

1. บริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมได้ครอบคลุมทุกกลุ่มสาระเป้าหมาย
2. พัฒนาครูให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู
3. พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้คู่คุณธรรมตามมาตรฐานการเรียนรู้
4. ปลุกฝังจิตสำนึกภูมิปัญญาท้องถิ่น น้อมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าหมาย

1. โรงเรียนสตึกผ่านการรับรองมาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอก มีผลการประเมินระดับดี

2. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพทุกด้าน และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ

3. ผู้เรียนทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพทางการศึกษา

4. โรงเรียนสตึกจัดแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและปลูกฝังจิตสำนึกตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

อัตลักษณ์ของสถานศึกษา

ชาววนาลัยซื่อสัตย์ สุจริต คบมิตรที่ดี รักเรียนรักศักดิ์ศรี กตัญญูรู้คุณ

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ 8 ประการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันถึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลกดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

2. ซื่อสัตย์สุจริต

3. มีวินัย

4. ใฝ่เรียนรู้

5. อยู่อย่างพอเพียง

6. มุ่งมั่นในการทำงาน

7. รักความเป็นไทย

8. มีจิตสาธารณะ

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร

2. ความสามารถในการคิด

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

แนวทางการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

โรงเรียนสตึก ได้จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาประจำปีที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยโรงเรียนกำหนดปรัชญา คติพจน์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ในการบริหารและจัดการศึกษา และได้กำหนดกลยุทธ์ระดับองค์กรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยใช้

เทคนิคการ Brain strumming ได้กลยุทธ์ระดับองค์กร 4 ประเด็นกลยุทธ์ เพื่อให้เกิดคุณภาพและมาตรฐานทางการศึกษา

กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาคุณภาพผู้เรียน

1. ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยม
2. ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม
3. ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และเจตคติที่ดีต่ออาชีพ

สุจริต

4. ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์มีวิจารณญาณมีความคิดสร้างสรรค์คิด

ไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์

5. ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร
6. ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่าง

ต่อเนื่อง

7. ผู้เรียนมีสุนิษย์ สุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี
8. ผู้เรียนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรีและกีฬา

กลยุทธ์ที่ 2 เพิ่มศักยภาพครูและบุคลากร (ด้านการเรียนการสอน)

1. ครูมีคุณธรรมจริยธรรม/มีวุฒิความรู้ ความสามารถตรงกับงานที่รับผิดชอบหมั่นพัฒนาตนเองเข้ากับชุมชนได้ดี และมีครูเพียงพอ
2. มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

กลยุทธ์ที่ 3 ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา

1. ผู้บริหารมีคุณธรรมจริยธรรมมีภาวะผู้นำ และมีความสามารถในการบริหารจัดการศึกษา
2. สถานศึกษามีการจัดองค์กร โครงสร้าง ระบบการบริหารงานและพัฒนาองค์กรอย่างเป็นระบบครบวงจร
3. สถานศึกษามีการบริหารและจัดการศึกษาโดยใช้สถานศึกษาเป็นฐาน
4. สถานศึกษามีการจัดหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
5. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนอย่างหลากหลาย
6. สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมและบริการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติเต็มศักยภาพ

กลยุทธ์ที่ 4 ด้านการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้

1. สถานศึกษามีการสนับสนุนและใช้แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในท้องถิ่น
2. สถานศึกษามีการร่วมมือกันระหว่างบ้าน องค์กรภาครัฐเอกชนเพื่อพัฒนาวิธีการเรียนในชุมชน (โรงเรียนสตึก,2559)

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีวินัยในตนเอง

การมีวินัยในตนเองเป็นการประพฤติกกรรมในตัวบุคคล ที่ใช้ความคิด การเรียนรู้รู้จักควบคุมอารมณ์ตนเองให้ประพฤติตนได้อย่างเหมาะสมโดยไม่มีการบังคับ รู้คุณค่าในการปฏิบัติ ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวินัยในตนเอง ดังรายละเอียดในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ความหมายของการมีวินัยในตนเอง

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546) ได้ให้ความหมายของคำว่า ระเบียบ หมายถึง แบบแผนที่วางไว้เป็นแนวปฏิบัติหรือดำเนินการ และให้ความหมายคำว่า วินัย หมายถึง ระเบียบแบบแผนและข้อบังคับ ข้อปฏิบัติ

ธนู วุฒิเกียรติไพบุลย์ (2542, หน้า 11) กล่าวว่า วินัย หมายถึง ระเบียบแผนงานข้อปฏิบัติ และข้อบังคับที่กำหนดไว้ เพื่อใช้เป็นหลักในการปฏิบัติหากไม่ปฏิบัติตาม อาจเกิดความเสียหายหรือความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นเหตุให้เกิดความผิดและลงโทษในที่สุด

พนัส หันนาคินทร์ และคณะ (2542, หน้า 38) กล่าวว่า วินัย หมายถึง การปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง กติกา และกฎหมาย ตามที่สังคมได้วางไว้หรือตามที่กลุ่มได้ตกลงซึ่งจะนำมาซึ่งความสุข ความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคงและความปลอดภัย

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต) (2543, หน้า 62) ได้ให้ความหมายของไว้ว่าวินัยคือเครื่องฝึกพฤติกรรมอยู่ในส่วนของศีล วินัยคือศีลระดับบัญญัติทางสังคม ส่วนศีลคือส่วนที่เป็นธรรมชาติที่เป็นคุณสมบัติในตัวคน เมื่อคนปฏิบัติวินัยจนเกิดความเคยชินพฤติกรรมนั้นแพร่ขยายไปในสังคมก็จะกลายเป็นวัฒนธรรม หรือ กล่าวอีกนัยหนึ่งวินัย คือ ระเบียบการดำเนินชีวิต และการอยู่ร่วมในสังคม และศีล คือความเป็นผู้ตั้งอยู่ในวินัย

ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม (2544, หน้า 63) ได้กล่าวถึงวินัย 2 ลักษณะ คือ วินัยสังคม หมายถึง การมีความรู้ว่สถานการณ์นั้นบุคคลในฐานะหนึ่ง ตำแหน่งหนึ่ง ควรปฏิบัติอย่างไร และวินัยแห่งตน หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการที่จะให้รางวัลเมื่อตนเองทำความดีและลงโทษเมื่อตนเองทำความชั่ว หมายถึงความสามารถในการควบคุมตน หรือความสามารถที่จะยับยั้งเป็นตัวของตัวเอง

วินัย พัฒนรัฐ และคณะ (2546, หน้า 9) กล่าวว่า วินัย หมายถึง การปฏิบัติตามกฎ ข้อบังคับ และกติกาต่าง ๆ ที่สังคมกำหนดขึ้น เพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและใช้ควบคุมความประพฤติของคนในสังคม เช่น กฎหมาย คำสั่ง คำประกาศ ระเบียบโรงเรียน เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 155-156 อ้างถึงใน อมรรัตน์ พนัสนาชี, 2557, หน้า 20) ได้ให้ความหมายไว้ว่า วินัยในตนเอง หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อตกลงที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางให้บุคคลประพฤติปฏิบัติในการดำรงชีวิตร่วมกัน เพื่อให้อยู่ร่วมกันมีความสุข ความสำเร็จ โดยอาศัยการฝึกอบรมให้รู้จักปฏิบัติตน รู้จักควบคุมตนเอง

ปรีชา ชรรมา (2546, หน้า 59 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2555, หน้า 4) ได้ให้ความหมายของการมีวินัยในตนเองว่า หมายถึง การควบคุมพฤติกรรมของบุคคลด้วยความสามารถของตนเองได้เป็นผลสำเร็จตามเป้าหมายอันเป็นที่ยอมรับ โดยคงไว้หรือระงับยับยั้งการกระทำอันไม่เหมาะสมและนำตนไปสู่การกระทำอันเหมาะสมยิ่งขึ้น

บุปผา หันทะยุง (2554, หน้า 43) ให้ความหมายว่า การมีวินัยในตนเอง หมายถึง คุณลักษณะที่บุคคลสามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากสามัญสำนึกภายในจิตใจที่ได้รับการอบรม ปลูกฝัง ซึมซับของมนุษย์ในสังคมด้วยความสมัครใจและมีความมุ่งมั่นจะกระทำในสิ่งที่ดี ซึ่งประกอบด้วย ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความเป็นผู้นำ ความซื่อสัตย์ ความตั้งใจ ความอดทน ความใจกว้าง ความเมตตา ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะอยู่ติดตัวในแต่ละคนตลอดไป

ณรงค์ฤทธิ์ สมนึก (2555, หน้า 28) ให้ความหมายว่า วินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมให้เป็นไปตามที่ตนเองมุ่งหวังไว้ มีค่านิยมที่ดีงาม ปฏิบัติตนตามกฎเกณฑ์ของสังคม อยู่ในระเบียบข้อบังคับ ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับตนเองและผู้อื่น

บุญชม ศรีสะอาด (2555, หน้า 4) ได้สรุปว่า การมีวินัยในตนเอง เป็นความสามารถของบุคคลในการควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้ประพฤติ ปฏิบัติในทางที่พึงปรารถนาตามความต้องการของตนเองตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่กำหนด เช่น ระเบียบของโรงเรียน ของชุมชน ตามหลักศีลธรรม เป็นต้น โดยที่ไม่ได้ปฏิบัติเพราะได้รับคำสั่งจากคนอื่น ซึ่งนอกเหนือจากจะกระทำในสิ่งที่เหมาะสมแล้วยังยับยั้งการกระทำที่ไม่เหมาะสมด้วย

พีระ สวัสดิ์ลักษณ์ (2547, หน้า 18 อ้างถึงใน สุรางค์ วิเชียรพงษ์, 2555, หน้า 33) กล่าวว่า วินัยเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคนให้เป็นผู้มีวินัยในตนเองและเคารพต่อกฎหมายของบ้านเมือง ก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติ และวินัยจัดเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็น

ต่อเด็ก เพราะวินัยเป็นเครื่องมือช่วยแนะแนวทางการประพฤติของเด็ก และการมีวินัยในตนเอง เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาอุปนิสัยของเด็ก การที่จะช่วยให้เด็กมีวินัยในตนเองนั้น ครูและผู้ปกครองจะต้องให้เด็กเข้าใจว่าอะไรเป็นสิ่งที่ดีสำหรับเด็ก และหาหนทางให้เด็กกระทำในสิ่งที่ดี โดยยึดมั่นกับการตัดสินใจของตน

สุรางค์ วิเชียรพงษ์ (2555, หน้า 31) ได้กล่าวสรุปว่า วินัยในตนเอง คือความสามารถ บุคคลในการควบคุมอารมณ์และบังคับพฤติกรรมของตนเองให้เชื่อฟังและปฏิบัติตามเกณฑ์ ระเบียบแบบแผนอันดิ่งามต่าง ๆ ที่สังคมยอมรับ โดยตนเองมีจิตสำนึกที่จะกระทำเพื่อบังเกิดผลดีต่อ ส่วนรวมและสังคม

อัญชิสมา แสงสุรีย์ (2553, หน้า 11) กล่าวว่า ความมีวินัยในตนเองนั้นมีคุณค่าและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อบุคคลและสังคม เพราะถ้าหากว่าสังคมใดที่สมาชิกในสังคมมีวินัยในตนเอง อย่างเคร่งครัดแล้ว สังคมนั้นจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและยังช่วยพัฒนาสังคมให้ก้าวหน้าได้ อย่างไม่หยุดยั้ง

บุปผา หันทะยุง (2554, หน้า 48) ได้สรุปว่า วินัยในตนเองมีความสำคัญต่อการแสดงออก ทางจริยธรรมและคุณธรรมของบุคคล เป็นการควบคุมตนเองให้ปฏิบัติอย่างมีเหตุผลในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งการมีวินัยในตนเองจะพัฒนาได้นั้นต้องการอาศัยการฝึกอบรมเพิ่มเติม

สุรางค์ วิเชียรพงษ์ (2555, หน้า 33) กล่าวว่า วินัยเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งต่อการ พัฒนาคอนให้เป็นผู้มีวินัยในตนเองและเคารพกฎหมายของบ้านเมือง ก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติ

อมรรัตน์ พันธ์สนาชี (2557, หน้า 22) ได้สรุปว่า ความสำคัญของการมีวินัยในตนเองเป็น เครื่องปลูกฝังการรู้จักควบคุมตนเองทีละน้อยเพื่อให้เกิดผลดี บุคคลนั้นจะได้กลายเป็นผู้มี พฤติกรรมที่น่าพึงปรารถนาในสังคมของตน การชี้ให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการรู้จักปกครอง ตนเองเป็นสิ่งที่ครูจะต้องใส่ใจปลูกฝังอยู่เสมอจนเป็นนิสัยติดตัวไปในภายหน้า เพื่อความเป็น พลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมต่อไป และการปลูกฝังระเบียบวินัยจะทำให้บุคคลยอมทำตามระเบียบ กฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนด

Good (1973) กล่าวว่า การมีวินัยในตนเอง หมายถึง การบังคับควบคุมพฤติกรรมของ บุคคลไม่ใ้การบังคับจากอำนาจภายนอก แต่เป็นการบังคับโดยภายในของกลุ่มบุคคลนั่นเอง และเป็นอำนาจเกิดจากการเรียนรู้หรือยอมรับในคุณค่าอันใดอันหนึ่งซึ่งทำให้บุคคลสามารถบังคับ พฤติกรรมของตนเองได้

Charles (2002, หน้า 3 อ้างถึงใน อมรรัตน์ พันธ์สนาชี, 2557 หน้า 21) กล่าวว่าวินัยใน ตนเอง หมายถึง ความสามารถในการควบคุมตนเองให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสม

สรุปได้ว่า วินัย หมายถึง ระเบียบแบบแผนและข้อบังคับ ข้อปฏิบัติ และกติกาต่าง ๆ ที่สังคมกำหนดขึ้น เพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและใช้ควบคุมความประพฤติของคนในสังคม เพื่อความสุข ความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคงและความปลอดภัย หากไม่ปฏิบัติตามอาจจะเกิดความเสียหายหรือความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นเหตุให้เกิดความผิดและลงโทษในที่สุด อีกทั้งการมีวินัยในตนเองนั้นจะช่วยให้บุคคลมีพฤติกรรมเป็นไปในทางที่ดี อยู่ในระเบียบ กฎเกณฑ์ กติกาของสังคมโดยไม่รู้สึกลเหมือนถูกบังคับ ขึ้นใจให้ปฏิบัติ ซึ่งจะเป็นการสร้างความสำเร็จให้แก่บุคคลนั้น นอกจากนี้แล้วการวินัยในตนเองของบุคคลยังจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมเพราะผลแห่งการมีวินัยในตนเองจะทำให้สังคมได้สมาชิกที่มีวินัยในตนเอง เป็นสังคมที่มีความพร้อมในการพัฒนาทุก ๆ ด้าน ผลสุดท้ายแล้วสังคมจะได้รับประโยชน์จากการมีวินัยในตนเองของสมาชิกในสังคมไปโดยปริยาย

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีวินัย

การมีวินัยในตนเองสามารถใช้เป็นเครื่องมือวัดระดับพัฒนาการทางจิตของบุคคลได้ด้วย ทฤษฎีสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของวินัยแห่งตน ในทฤษฎีของเมาเรอร์ (Mowrer, n.d. อ้างถึงใน ทิพาวรรณ แสงพันธ์, 2542) ว่าด้วยจุดกำเนิดของการควบคุมของตนเองการเกิดการมีวินัยในตนเองในแต่ละบุคคลนั้น นักทฤษฎีจิตวิทยาเชื่อว่าจะต้องมีพื้นฐานมาตั้งแต่ระยะแรกเกิด จนกระทั่งเติบโตขึ้นมาจุดเริ่มต้นคือ ความสัมพันธ์ระหว่างทารก กับมารดา หรือผู้เลี้ยงดูอันจะเป็นทางนำไปสู่ความสามารถในการให้รางวัลตนเอง หรือสามารถควบคุมตนเองเมื่อโตขึ้น เมาเรอร์ ได้อธิบายว่าทารก และเด็กนี้จะเกิดขึ้นหลายระดับและขั้นตอนดังต่อไปนี้จุดเริ่มต้นอยู่ที่ทารกได้รับการบำบัดความต้องการ เช่น หิวก็ได้ดื่มนม ร้อนก็ได้อาบน้ำ ขู้งัดก็มีผ้ามาปิดให้ เมื่อทารกได้รับการบำบัดความต้องการก็จะรู้สึกสบายใจ และมีความสุข ความรู้สึกนี้ทารกจะรุนแรงมาก และติดตรึงอยู่จิตใต้สำนึกของทารกไปจนเติบโตขึ้น ขั้นต่อมาคือในขณะที่ทารกได้รับการบำบัดความต้องการจนรู้สึกพอใจ และมีความสุขนั้น สิ่งที่เกิดควบคู่กับเหตุการณ์นี้อยู่เสมอทุกครั้งไป คือ การปรากฏตัวของมารดาหรือผู้เลี้ยงดูในขณะที่มาปรนนิบัติเด็ก เมื่อการบำบัดความต้องการกับมารดาควบคู่กันเสมอในการรับรู้ของเด็กขั้นต่อมา คือ ความสุข ความพอใจที่เกิดจากการได้รับการบำบัดความต้องการต่าง ๆ จะถ่ายทอดมายังมารดาทำให้การปรากฏตัวของมารดาก่อให้เกิดความสุขความพอใจแก่เด็กได้ เมาเรอร์ เชื่อว่าการรักและพอใจมารดานั้นจะต้องเกิดด้วยการเรียนรู้เช่นนี้ โดยที่ความสุขความพอใจที่ได้รับการบำบัดต้องมาก่อนถ้าไม่เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ในเด็ก เช่น เมื่อหิวไม่ได้กินหรือเมื่อกินเด็กไม่หิวเด็กจะเกิดความไม่พอใจ เด็กก็จะไม่มีรากฐานของการเรียนรู้ขั้นที่สองต่อไป กล่าวคือมารดาขอมมาควบคู่กับคำอบรมสั่งสอน เด็กหรือมารดาพูดหรือกระทำต่าง ๆ อยู่เสมอในภายหลังการเลียนแบบมารดาทางคำพูด การกระทำตามที่มารดาสั่งสอน ทำให้เด็กเกิดความสุขความ

พอใจได้เองความสุขความพอใจที่เกิดขึ้นมีลักษณะเป็นการให้รางวัลและชมเชยตนเอง โดยบุคคลไม่ต้องหวังผลจากภายนอกแต่อาจสังเกตได้ว่าเด็กจะเลียนแบบผู้เลี้ยงดูตนเองทั้งที่ดีและไม่ดีเท่า ๆ กัน トラบเท่าที่ลักษณะนั้นเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรักพอใจ เพราะเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรักตนเอง พอใจมาก่อนความสามารถในการให้รางวัลตนเองนี้ เมารอร์ เชื่อว่าเป็นลักษณะที่แสดงถึงการบรรลุนิติภาวะทางจิตของบุคคล โดยปรากฏในเด็กที่มีอายุประมาณ 8-10 ขวบ และพัฒนาต่อไปจนสมบูรณ์จึงเป็นผู้ที่สามารถที่จะควบคุมตนให้ปฏิบัติอย่างมีเหตุผลในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การตอบโต้เมื่อเกิดความกลัวการมีความรัก การมีอารมณ์ขัน การเกิดวินัยในตนเองจึงจะพัฒนาเป็นลักษณะที่เด่นชัด และรุนแรงจนกลายเป็นสาเหตุของพฤติกรรมบุคคลได้อย่างสม่ำเสมอตั้งนั้น จากทฤษฎีของเมารอร์ การเกิดวินัยในตนเองจนเป็นผู้ที่บรรลุนิติภาวะทางจิตนั้นจะต้องเริ่มต้นจากการเลี้ยงดูในวัยทารกอย่างมีความสุข ความอบอุ่นที่ได้รับผ่านการอบรมสั่งสอนหรือการเลียนแบบที่ดีงามจากผู้เลี้ยงดูตนเอง จึงสามารถพัฒนามาเป็นลักษณะที่เด่นชัดในจิตสำนึกของบุคคลนั้น และกลายเป็นพฤติกรรมที่ถูกต้องมีเหตุผลของบุคคลนั้น

การมีวินัยในตนเองมีลักษณะของการแสดงออกทางจริยธรรม และคุณธรรมของบุคคล และมีความเกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางจริยธรรมซึ่งมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง 2 ทฤษฎีคือ

1. ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจท์ (Piaget)

เพียเจท์ (Piaget, 1969 อ้างถึงใน สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2544, หน้า 66) ได้ศึกษาจริยธรรมของเด็กโดยสังเกตจากการที่เด็กเล่นเกม เขาอธิบายว่าจริยธรรมแฝงอยู่ในกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทุกชนิด และการเล่นเกมที่ต่าง ๆ ของเด็กจะต้องมีกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เป็นระบบซ่อนแอบแฝงอยู่ในการเล่นเกมนั้น เพียเจท์ได้อธิบายถึงพัฒนาการทาง จริยธรรมที่ได้จากการศึกษาสรุปได้ว่า พัฒนาการทางจริยธรรมมี 2 ขั้นคือ

1. เฮเทอโนมัส (Heteronomous) เป็นขั้นที่ผู้กระทำ รับกฎเกณฑ์หรือมาตรฐานทางจริยธรรมมาจากผู้มีอำนาจเหนือตน และถือว่ากฎเกณฑ์เป็นสิ่งที่จะต้องปฏิบัติตามเปลี่ยนแปลงไม่ได้

2. ออโทโนมัส (Autonomous) เป็นขั้นที่ผู้กระทำ เชื่อว่ากฎเกณฑ์คือ ข้อตกลงระหว่างบุคคลกฎเกณฑ์อาจจะเปลี่ยนแปลงได้ คือ ความร่วมมือและการนับถือซึ่งกันและกันเป็นเรื่องสำคัญและคิดถึงแรงจูงใจของผู้กระทำ

ลักษณะของพัฒนาการทางจริยธรรมขั้นเฮเทอโนมัส

เด็กที่มีพัฒนาการทางจริยธรรมขั้นนี้เป็นเด็กเล็กที่มีอายุระหว่าง 5-8 ขวบ รับกฎเกณฑ์และมาตรฐานทางจริยธรรมจากบิดามารดา ครูและเด็กโต เด็กวัยนี้จะมีความเชื่อถือดังต่อไปนี้คือ

1. พฤติกรรมใดจะถูกต้อนหรือ “ดี” ก็ต่อเมื่อผู้แสดงพฤติกรรมได้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์
2. กฎเกณฑ์มีไว้สำหรับปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดและแก้ไขไม่ได้
3. ทุกคนมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์โดยเด็ดขาดถ้าใครทำ ตามกฎเกณฑ์เป็นคน “ดี” และคนที่ไม่ทำ ตามกฎเกณฑ์เป็น “คนไม่ดี”
4. การใช้จรรยาวิพากษ์ “ผิด” “ถูก” ไม่คำนึงถึงความต้องการแรงจูงใจหรือเจตนาของผู้กระทำ

ลักษณะของพัฒนาการทางจริยธรรมขั้นอโทโนมัส

เด็กที่มีพัฒนาการทางจริยธรรมขั้นนี้จะเป็นเด็กที่มีอายุ 9 ขวบขึ้นไป เด็กวัยนี้จะมี ความเชื่อดังต่อไปนี้

1. กฎเกณฑ์คือข้อตกลงระหว่างบุคคลและกฎเกณฑ์อาจจะเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าหากบุคคลที่ใช้กฎเกณฑ์นั้นตกลงกันว่าจะเปลี่ยน
2. กฎเกณฑ์จะมีความหมายหรือมีประโยชน์ก็ต่อเมื่อ บุคคลที่จะต้องปฏิบัติตาม รับผิดชอบ รับกฎเกณฑ์นั้น
3. การร่วมมือและการนับถือซึ่งกันและกัน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของพัฒนาการทาง จริยธรรมการใช้จรรยาวิพากษ์หรือประเมินตัดสินว่า ใคร “ผิด” “ถูก” คำนึงถึงความต้องการ แรงจูงใจหรือเจตนาของผู้กระทำ (สุรางค์ ใคว์ตระกูล, 2544, หน้า 66-67)

สรุปพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์เป็นไปตามขั้นและวัยซึ่งเป็นผลจากการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางสังคม

2. ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลห์เบิร์ก (Kohlberg's moral development theory)

โคลห์เบิร์ก (Kohlberg, 1976) เป็นนักจิตวิทยาที่กำหนดทฤษฎีพัฒนาการจริยธรรมที่มีชื่อ ระบุว่า พัฒนาการทางจริยธรรมจะเป็นลำดับขั้น เช่นเดียวกับพัฒนาการด้านอื่น โคลห์เบิร์กมีความ เชื่อว่าพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลจะต้องเกิดขึ้นเป็นลำดับขั้น โดยเริ่มจากขั้นแรกก่อนแต่ ระยะเวลาในการอยู่ขั้นใดขั้นหนึ่งนั้นจะแตกต่างกันแล้วแต่บุคคล หรือบางคนอาจอยู่ในขั้นที่คาบ เกี่ยวกันก็ได้พัฒนาการทางจริยธรรมจะเป็นเช่นเดียวกับพัฒนาการทางด้านการคิดและเหตุผล กล่าวคือ จะค่อย ๆ มีการเปลี่ยนแปลงในการแยกแยะถึงผลดี ผลเสีย แล้วนำไปก่อให้เกิดการ จัดระบบใหม่ที่จะนำไปสู่ขบวนการสมดุลย์ของโครงสร้าง ซึ่งได้แบ่งพัฒนาการทางด้านจริยธรรม ออกเป็น 3 ระดับ (Level) แต่ละระดับแบ่งออกเป็น 2 ขั้น (Stages) ดังนั้นพัฒนาการทางจริยธรรม ของโคลห์เบิร์กมีทั้งหมด 6 ขั้น คำอธิบายของแต่ละระดับและขั้นต่าง ๆ ของพัฒนาการทาง จริยธรรมโคลห์เบิร์กมีดังต่อไปนี้ (สุรางค์ ใคว์ตระกูล, 2544, หน้า 69-70)

ระดับที่ 1 ระดับก่อนเกณฑ์สังคม (Preconventional level) ในระดับนี้เด็กจะรับกฎเกณฑ์ และข้อกำหนดของพฤติกรรมที่ “ดี” “ไม่ดี” จากผู้มีอำนาจเหนือตน เช่น บิดามารดา ครูหรือเด็กโต และมักจะคิดถึงผลตามที่จะนำ รางวัลหรือการลงโทษมาให้

พฤติกรรม “ดี” คือ พฤติกรรมที่แสดงออกแล้วได้รับรางวัล

พฤติกรรม “ไม่ดี” คือพฤติกรรมที่แสดงออกแล้วได้รับโทษ

โคห์ลเบิร์ก (Kohlberg) ได้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรมระดับนี้ เป็น 2 ชั้น คือ

1.1 การลงโทษ และการเชื่อฟัง (Punishment and obedience orientation)

1.2 กฎเกณฑ์เป็นเครื่องมือเพื่อประโยชน์ของตน (Instrumental relativist orientation)

ระดับที่ 2 ระดับจริยธรรมตามกฎเกณฑ์สังคม (Conventional level) พัฒนาการจริยธรรมระดับนี้ ผู้ทำ ถือว่าการประพฤติตนตามความคาดหวังของผู้ปกครอง บิดามารดา กลุ่มที่ตนเป็น สมาชิกหรือของชาติ เป็นสิ่งที่ควรจะทำ หรือทำ ความผิดเพราะกลัวว่าตนจะไม่ใช่ที่ยอมรับของผู้อื่นผู้แสดงพฤติกรรมจะไม่คำนึงถึงผลตามที่จะเกิดขึ้นแก่ตนเอง ถือว่าความซื่อสัตย์ ความจงรักภักดีเป็นสิ่งสำคัญ ทุกคนมีหน้าที่จะรักษามาตรฐานทางจริยธรรม ระดับนี้เป็น 2 ชั้น คือ

2.1 ความคาดหวังและการยอมรับในสังคม สำหรับ “เด็กดี” (Interpersonal concordance of “good boy, nice girl” orientation)

2.2 กฎและระเบียบ (“Law-and-order” orientation) การทำถูกไม่ประพฤติผิด คือ การทำตามหน้าที่ประพฤติตนไม่ผิดกฎหมาย และรักษาระเบียบแบบแผนของสังคม

ระดับที่ 3 ระดับจริยธรรมตามหลักการด้วยวิจารณญาณ หรือระดับเหนือกฎเกณฑ์สังคม (Post-conventional level) พัฒนาการทางจริยธรรมระดับนี้ เป็นหลักจริยธรรมของผู้มีอายุ 20 ปีขึ้นไป ผู้ทำหรือผู้แสดงพฤติกรรมได้พยายามที่จะตีความหมายของหลักการ และมาตรฐานทางจริยธรรมด้วยวิจารณญาณ ก่อนที่จะยึดถือเป็นหลัก ของความประพฤติที่จะปฏิบัติตามการตัดสินใจ “ถูก” “ผิด” “ไม่ควร” มาจากวิจารณญาณของตนเอง ปราศจากอิทธิพลของผู้มีอำนาจหรือกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิก กฎเกณฑ์-กฎหมาย ควรจะตั้งบนหลักความยุติธรรม และเป็นที่ยอมรับของสมาชิกสังคมที่ตนเป็นสมาชิก และแบ่งพัฒนาการทางจริยธรรมระดับนี้เป็น 2 ชั้น คือ

3.1 สัญญาสังคม หรือหลักการทำ ตามคำ มั่นสัญญา (Social contract orientation)

3.2 หลักการคุณธรรมสากล (Universal ethical principle orientation)

สรุปแล้วพัฒนาการทางจริยธรรมของโคห์ลเบิร์กมี 3 ระดับ และ 6 ชั้น จะขออธิบายขั้นต่าง ๆ ของพัฒนาการทางจริยธรรมดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การลงโทษและการเชื่อฟัง

ในขั้นนี้เด็กจะใช้ผลตามของพฤติกรรมเป็นเครื่องชี้ว่า พฤติกรรมของตน “ถูก” หรือ “ผิด” เป็นต้นว่า ถ้าเด็กถูกทำ โทษก็จะคิดว่าสิ่งที่ตนทำ “ผิด” และพยายามหลีกเลี่ยงไม่ทำ สิ่งนั้นอีก พฤติกรรมใดที่มีผลตามด้วยรางวัลหรือคำ ชม เด็กก็จะคิดว่าสิ่งที่ตนทำ “ถูก” และจะทำซ้ำอีกเพื่อหวังรางวัล

ขั้นที่ 2 กฎเกณฑ์เป็นเครื่องมือเพื่อประโยชน์ของตน

ในขั้นนี้เด็กจะสนใจทำ ตามกฎข้อบังคับ เพื่อประโยชน์หรือความพอใจของตนเอง หรือทำดีเพราะอยากได้ของตอบแทน หรือรางวัล ไม่ได้คิดถึงความยุติธรรมและความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น หรือความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น พฤติกรรมของเด็กในขั้นนี้ทำ เพื่อสนองความต้องการของตนเอง แต่มักจะเป็นการแลกเปลี่ยนกับคนอื่น เช่น ประโยค “ถ้าเธอทำให้ฉัน ฉันจะให้.....”

ขั้นที่ 3 ความคาดหวังและการยอมรับในสังคมสำหรับ “เด็กดี”

พัฒนาการทางจริยธรรมขั้นนี้เป็นพฤติกรรมของ “คนดี” ตามมาตรฐานหรือความคาดหวังของบิดามารดาหรือเพื่อนวัยเดียวกัน พฤติกรรม “ดี” หมายถึง พฤติกรรมที่จะทำ ให้ผู้อื่นชอบและยอมรับ หรือไม่ประพฤติผิดเพราะเกรงว่าพ่อแม่จะเสียใจ

ขั้นที่ 4 กฎและระเบียบ

ในขั้นนี้ถือว่าสังคมจะอยู่ด้วยความมีระเบียบเรียบร้อยต้องมีกฎหมายและข้อบังคับ คนดีหรือคนที่มีพฤติกรรมถูกต้องคือ คนที่ปฏิบัติตามระเบียบบังคับหรือกฎหมาย ทุกคนควรเคารพกฎหมาย เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยและความเป็นระเบียบของสังคม

ขั้นที่ 5 สัญญาสังคมหรือหลักการทำ ตามคำ มั่นสัญญา

ขั้นนี้เน้นถึงความสำคัญของมาตรฐานทางจริยธรรมที่ทุกคนหรือคนส่วนใหญ่ในสังคมยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ถูกสมควรที่จะปฏิบัติตาม โดยพิจารณาถึงประโยชน์และสิทธิของบุคคลก่อนที่จะใช้เป็นมาตรฐานทางจริยธรรมได้ใช้ความคิดและเหตุผลเปรียบเทียบว่าสิ่งไหนผิดและสิ่งไหนถูก ในขั้นนี้การ “ถูก” และ “ผิด” ขึ้นอยู่กับค่านิยมและความคิดเห็นของบุคคลแต่ละบุคคล แม้ว่าจะเห็นความสำคัญของสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างบุคคล แต่เปิดให้มีการแก้ไข โดยคำนึงถึงประโยชน์และสถานการณ์แวดล้อมขณะนั้น

ขั้นที่ 6 หลักการคุณธรรมสากล (Universal ethical principle orientation)

ขั้นนี้เป็นหลักมาตรฐานจริยธรรมสากล เป็นหลักการเพื่อมนุษยธรรมเพื่อความเสมอภาคในสิทธิมนุษยชนและเพื่อความยุติธรรมของมนุษย์ทุกคน ในขั้นนี้สิ่งที่ “ถูก” “ผิด” เป็นสิ่งที่ขึ้นกับมโนธรรมของแต่ละบุคคลที่เลือกยึดถือ

สรุปได้ว่าการพัฒนาจริยธรรมจะเป็นไปตามวัยและการเรียนรู้ทางสังคมโดยการกระทำตามเงื่อนไขของตนเองและสังคมส่วนใหญ่ปฏิบัติ

คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง

ศิริลักษณ์ เกิดจันทร์ตรง (2540, หน้า 37) ได้สรุปผู้ที่มีวินัยในตนเองมีพฤติกรรมทางจริยธรรม ดังนี้

1. ความมีระเบียบวินัย
2. ความรับผิดชอบ
3. ความขยันหมั่นเพียร
4. ความซื่อสัตย์สุจริต
5. ความอดทน
6. ความสามัคคี

จิราพร อรุณพลทรัพย์ (2541, หน้า 5) ได้กล่าวว่าคุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง ดังนี้

1. ความรับผิดชอบ
2. ความอดทน
3. การเคารพในสิทธิของผู้อื่น
4. การเคารพระเบียบของโรงเรียน
5. การยอมรับการกระทำของตนเอง

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540) ได้สรุปคุณลักษณะของผู้มีวินัยดังนี้

1. สามารถควบคุมตนเองทางกายวาจา ใจรักความจริง ไม่พูดปด
2. สามารถฟังตนเอง เช่น การรับผิดชอบในกิจวัตรประจำวัน
3. สามารถทำกิจกรรมหรืองานให้สำเร็จได้ด้วยตนเอง
4. สามารถจัดเก็บสิ่งของของตนเองและผู้อื่น
5. รู้จักรักษาสีงของของตนเองและผู้อื่น
6. มีระเบียบวินัยและตรงต่อเวลา
7. ปฏิบัติตามข้อตกลงและกติกาได้อย่างถูกต้อง
8. แสดงความคิดเห็นของตนเองอีกทั้งฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
9. เคารพในสิทธิและหน้าที่ของกันและกัน

ณัฐพร สตาภรณ์ (2540, หน้า 32) ได้กล่าวว่า บุคคลที่มีวินัยในตนเองด้วยการปฏิบัติ ตามกฎระเบียบของสังคมจะมีลักษณะดังนี้

1. เชื้อมั่นในตนเอง
2. ยอมรับผิด
3. ตั้งใจจริง

4. เป็นผู้นำ

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540, หน้า 17-18) ได้มีการวิเคราะห์พฤติกรรมที่บ่งชี้ว่ามีวินัยในตนเองดังนี้

1. การควบคุมตนเองทั้งกาย วาจา และใจ
2. การยอมรับทั้งผลการกระทำของตนเอง
3. การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม
4. การตรงต่อเวลา
5. ความมีเหตุผล
6. การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ตามกฎเกณฑ์ ของสังคม
7. การเคารพในสิทธิและหน้าที่ของกันและกัน

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2543, หน้า 78) กล่าวว่า การรับรู้วินัยในตนเอง ได้แก่

1. วาจาดี
2. กิริยาดี
3. มีความรับผิดชอบ
4. ควบคุมตนเองได้
5. อุดหนุน

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการกล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ที่มีวินัยในตนเองไว้ทั้งหมด 17 คุณลักษณะ ดังนี้

1. ความซื่อสัตย์
2. ตรงต่อเวลา
3. ความอดทน
4. เสียสละเพื่อส่วนรวม
5. ความรับผิดชอบ
6. ความเชื่อมั่นในตนเอง
7. ไม่วิตกกังวล
8. มีความตั้งใจจริง
9. มีเหตุผล
10. มีความเป็นผู้นำ
11. เคารพในสิทธิและหน้าที่ของกันและกัน
12. การควบคุมตนเอง

13. การยอมรับผลการกระทำ ของตนเอง

14. การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น

15. วาจาดี

16. กิริยา

17. มีลักษณะมุ่งอนาคต

จากคุณลักษณะของพฤติกรรมกรับรู้วินัยในตนเองที่กล่าวมาในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกวินัยในตนเองที่ควรสร้างเสริมให้กับเด็กปฐมวัย 3 ด้าน ดังนี้

1. ความรับผิดชอบ

2. การควบคุมตนเอง

3. ความมีเหตุผล

หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552, หน้า 1) มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทยมีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพได้ กำหนดจุดมุ่งหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ซึ่งความมีวินัย หมายถึงการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียน ครอบครัวและชุมชน โดยประพฤติปฏิบัติตนเองตามนี้

1. ตรงต่อเวลา

2. ปฏิบัติตนตามหน้าที่ของตนเองและยอมรับผลการกระทำของตนเอง

3. ปฏิบัติตนตามระเบียบและกฎเกณฑ์ของโรงเรียน

4. ทำกิจวัตรของตนเองตามกำหนดเวลา

5. เคารพสิทธิของผู้อื่น

กมลจันทร์ ชื่นฤทธิ (2550, หน้า 16) กล่าวว่า คุณลักษณะของวินัยในตนเองมีพฤติกรรมที่แสดงออกที่สำคัญดังนี้

1. มีความตั้งใจจริง

2. มีความรับผิดชอบ

3. มีระเบียบวินัยและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม

4. มีความเชื่อมั่นในตนเอง

5. มีลักษณะความเป็นผู้นำ

6. ตรงต่อเวลา

7. มีความซื่อสัตย์
8. มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
9. มีความอดทน
10. การควบคุมตนเอง

สรุปได้ว่า คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง จะต้องมียุติธรรมที่แสดงออกในลักษณะ ดังนี้ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความตั้งใจ ด้านความอดทน ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าพฤติกรรมความมีวินัยมีความสำคัญมากที่สุด และสามารถที่จะปลูกฝังให้ติดเป็นนิสัยได้ตั้งแต่ในระยะเวลาปฐมวัย เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างมีคุณภาพเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เพราะถ้าหากเยาวชนทุกคน มีความรับผิดชอบ สามารถควบคุมพฤติกรรมหรืออารมณ์ของตนเองและเป็นคนมีเหตุผล ย่อมทำให้เกิดความสงบสุข ในการอยู่ร่วมกันในสังคมและสามารถทำให้ประเทศชาติมีความเจริญรุ่งเรืองมากยิ่งขึ้น

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน

วินัยในตนเองเป็นคุณลักษณะที่สำคัญทางบุคลิกภาพของเด็ก ทั้งนี้ผู้ที่มีวินัยในตนเองจะเป็นผู้ที่รู้จักกาลเทศะ และเอาใจใส่ต่อสังคม เป็นผู้มีระเบียบ และปฏิบัติตามเกณฑ์ของสังคมและเมื่อใดก็ตามที่เด็กได้พัฒนาลักษณะดังกล่าวแล้วเด็กก็จะแสดงพฤติกรรมในลักษณะที่สังคมยอมรับ ทั้งต่อหน้า และลับหลังผู้ใหญ่ วินัยเป็นคุณลักษณะของการจัดระบบภายในตนเองหรือการควบคุมภายในตนเอง (Internal control) ซึ่งแต่ละบุคคลจะพัฒนาไปตามการรับรู้ของตน โดยบางครั้งก็ไม่ขึ้นอยู่กับบุคคลอื่นในการกำหนดว่าเด็กจะเป็นอย่างไรต่อไปนั้นการควบคุมภายในตนเองสำคัญกว่าความต้องการการมองเห็น และการยอมรับของบุคคลอื่นต่อการแสดงออกของเด็ก (Hopkins 1955, อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 27)

ธนาพร ศรีโสภณ (2553, หน้า 18) กล่าวว่า การสร้างวินัยในตนเองเป็นรากฐานของพฤติกรรมที่ดี สิ่งที่จะช่วยให้คนเรามีวินัยที่ดีงามมีหลายลักษณะ ได้แก่ ระเบียบ ข้อบังคับ ตลอดจนกฎหมายและศีลธรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อจะควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ให้เป็นไปในแนวทางที่พึงประสงค์ในทางที่ดีงามดังนั้นทุกคนจึงควรตระหนักในความสำคัญ และความจำเป็นของการมีวินัย คนที่มีวินัยในตนเองจะเป็นคนที่รู้จักตนเอง สามารถควบคุมตนเองไม่ให้มิให้ทำผิดกฎระเบียบที่สังคมได้กำหนดไว้ กลายเป็นบุคคลที่สังคมยอมรับ และที่สำคัญเป็นคนที่ไม่สร้างปัญหาให้กับสังคมได้อีกด้วย วินัยที่ดีจะต้องมาจากจิตสำนึกของแต่ละคน โดยมีต้องมีกฎเกณฑ์ใด ๆ มาบังคับ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจสำหรับการปลูกฝังให้เด็กรู้จักการมีวินัยในตนเอง รู้ว่าจะอะไรควรทำหรือไม่ควรทำโดยผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็กจะต้องร่วมมือช่วยกันปลูกฝังทั้งพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครู

โคห์ลเบิร์ก (Kohlberg, 1976) กล่าวว่า ความมีวินัยในตนเองและทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมมีพฤติกรรม 6 ด้าน ดังนี้

ด้านความรับผิดชอบ

ความรับผิดชอบเป็นคุณลักษณะสำคัญของการมีวินัยในตนเองซึ่งสมควรที่ศึกษาความหมายและพฤติกรรมของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ ผู้รู้หลายท่านได้ให้ความหมายและวิเคราะห์พฤติกรรมไว้ดังนี้

จินตนา ธนวิบูลย์ชัย (2540, หน้า 96 อ้างถึงใน อมรรัตน์ พันธ์สนาชี, 2557, หน้า 32) กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง ความสนใจ ความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะทำงานด้วยความรู้สึกผูกพัน มีความพากเพียรและละเอียดรอบคอบ โดยแสดงออกในรูปของการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจนเป็นผลสำเร็จด้วยความเต็มใจ ปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวังเอาใจใส่ ขยันหมั่นเพียร อดทนต่ออุปสรรค มีการติดตามผลงานที่ได้ทำไปแล้วเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น ยอมรับในสิ่งที่ตนกระทำลงไปทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสีย โครงสร้างลักษณะความรับผิดชอบ สามารถแบ่งได้เป็น 4 ด้าน ดังนี้ 1) ความรับผิดชอบต่อตนเอง พฤติกรรมที่แสดงออกคือ การรักษาสุขภาพพลานามัยของตนเองให้สมบูรณ์และปลอดภัยจากอันตราย รู้จักประพฤติกฎปฏิบัติตนให้เหมาะสม ละเว้นความชั่ว รู้จักประมาณในการใช้จ่าย และมีความประหยัด สำนึกในหน้าที่และบทบาทของตน 2) ความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน พฤติกรรมที่แสดงออกคือ การยอมรับผลการกระทำของตน ทั้งที่เป็นผลดีและผลเสีย ไม่ปิดความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองแก่ผู้อื่น พร้อมทั้งจะปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ไตร่ตรองให้รอบคอบว่าสิ่งที่ตนทำลงไปนั้นจะเกิดผลเสียขึ้นหรือไม่ ปฏิบัติแต่สิ่งที่ทำให้เกิดผลดีและกล้าเผชิญต่อความเป็นจริง 3) ความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน พฤติกรรมที่แสดงออกคือ การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเอาใจใส่ ไม่ต้องมีใครมาบังคับ ใช้ความสามารถเต็มที่ ไม่ละเลยทอดทิ้งหรือหลีกเลี่ยงจนกว่างานจะสำเร็จ พยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น พัฒนาประสิทธิภาพงาน รู้จักวางแผนงาน ปฏิบัติงานอย่างมีจุดมุ่งหมายด้วยความระมัดระวัง เพื่อป้องกันความบกพร่องเสื่อมเสียในงานที่ได้รับมอบหมาย รู้จักหน้าที่และกระทำตามหน้าที่เป็นอย่างดี 4) ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม พฤติกรรมที่แสดงออก คือ ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามระเบียบข้อบังคับของสังคม ช่วยรักษาสมบัติส่วนรวม ให้ความร่วมมือในการทำงาน ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาของชุมชนตามความสามารถ รักษาผลประโยชน์ เกียรติยศชื่อเสียงของสถาบันต่าง ๆ ในสังคม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 469 อ้างถึงใน อมรรัตน์ พันธ์สนาชี 2557, หน้า 32) สรุปว่า ความรับผิดชอบ คือ ความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรและความละเอียดรอบคอบเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย โดยรู้จักหน้าที่ตนเองและผู้อื่น

สมบูรณ์ สิ่งคำป้อม (2542, หน้า 42 อ้างถึงใน ฌรงค์ฤทธิ์ สมนึก 2555, หน้า 42)

สรุปว่า ความรับผิดชอบเป็นการยอมรับในการกระทำของตนเอง การยอมรับการกระทำด้วยความเต็มใจ ไม่ว่าจะเป็ผลดีหรือผลร้าย ไม่ว่าจะถูกหรือผิด ไม่ปิดความรับผิดชอบไปให้ผู้อื่นและพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดผลดีขึ้น ความรับผิดชอบทำให้คนปฏิบัติตามหน้าที่

ศิรินันท์ วรรัตนกิจ (2545, หน้า 13) กล่าวว่า ความรับผิดชอบ คือการที่บุคคลประพฤติและปฏิบัติงานต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจและเอาใจใส่ ะมัดระวังที่จะทำงานและติดตามผลงานที่ทำไปแล้วเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สำเร็จลงด้วยดี ยอมรับในสิ่งที่ตนเองได้กระทำลงไปทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสียอีกทั้งยังไม่ปิดภาระหน้าที่ของตนให้ผู้อื่น

สุรางค์ วิเชียรพงษ์ (2555, หน้า 36) ได้สรุปว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง การที่บุคคลรู้หน้าที่ของตนเองแล้วปฏิบัติตามหน้าที่ของตนด้วยความเต็มใจ ตั้งใจ และมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความรัก ความเพียรพยายาม รู้จักไตร่ตรองวางแผน มีความละเอียด สุขุมรอบคอบและพิจารณาหาเหตุผลในการทำงานเพื่อปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่ยังไม่ดีให้ดีขึ้น ปฏิบัติงานอย่างมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายและยอมรับผลการกระทำไม่ว่าจะเป็นผลดีหรือผลเสีย

สรุปได้ว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง การที่บุคคลมีความตั้งใจทำงานอย่างมุ่งมั่น เอาใจใส่ในงานที่ทำ มีความละเอียด รอบคอบในการวางแผนการทำงาน คิดพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้น สม่่าเสมอ มีเป้าหมายในการทำงานอย่างชัดเจน ยอมรับในผลของงานที่ทำไปไม่ว่าผลจะดีหรือไม่และไม่ปิดความรับผิดชอบไปให้ผู้อื่น รับผิดชอบและชอบแต่เพียงผู้เดียว

ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นลักษณะการแสดงออกของบุคคลในเรื่องของการตัดสินใจ ในสิ่งที่ตนเห็นว่าถูกต้อง กล่าวพูด มั่นใจในสิ่งที่ตนเองกระทำทั้งด้านความคิด การกระทำ การแสดงออกทางวาจา โดยไม่มีความลังเลหรือหวั่นวิตกและพร้อมที่จะยอมรับในผลของการแสดงออกอย่างเชื่อมั่น ได้มีผู้รู้ให้ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองดังนี้

สัจญา มีชัย (2549) ให้ความหมายไว้ว่า คือการที่เราารู้สึกว่าสามารถที่จะใช้ความเพียรพยายามปฏิบัติงานให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายปลายทางและได้รับผลสำเร็จ

บุปผา หันทะยุง (2554, หน้า 44) ได้สรุปว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง บุคลิกของบุคคลที่มีความกล้าหาญในการแสดงออก โดยมีการวางแผน กล้าตัดสินใจในการทำงานมีความตั้งใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง กล้าเสนอความคิดเห็น และกล้าแสดงออก

สุรางค์ วิเชียรพงษ์ (2555, หน้า 38) สรุปว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง บุคลิกของบุคคลที่มีความกล้าหาญในการแสดงออก กล้าเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ และตัดสินใจด้วยความ

มั่นใจ มีความภาคภูมิใจในตนเอง สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

สรุปได้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ความกล้าหาญในการแสดงออกทั้งในด้านความคิด การกระทำซึ่งอาศัยความรู้ รวมทั้งประสบการณ์เป็นเครื่องมือรองรับ โดยแสดงออกได้ด้วยตั้งใจ ด้วยความพยายามให้บรรลุเป้าหมายอย่างไม่หวั่นเกรง หรือหวั่นวิตกต่อสิ่งที่เป็นอุปสรรค

ด้านความเป็นผู้นำ

ความเป็นผู้นำ เป็นลักษณะหรือบุคลิกของบุคคลที่มีความสามารถในการโน้มน้าวให้บุคคลอื่นปฏิบัติตามหรือปฏิบัติอย่างพร้อมเพรียงกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2540) กล่าวว่า ผู้นำคือบุคคลที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งใน 5 อย่างดังต่อไปนี้ 1) มีบทบาทหรืออิทธิพลต่อคนในหน่วยงานมากกว่าคนอื่น 2) มีบทบาทเหนือบุคคลอื่น ๆ 3) มีบทบาทที่สำคัญที่สุดที่ทำให้หน่วยงานบรรลุเป้าหมาย 4) ได้รับเลือกจากผู้อื่นให้เป็นผู้นำ 5) เป็นหัวหน้าของกลุ่ม

เนตร์พัฒนา ยาวีราช (2546, หน้า 1) กล่าวว่า ผู้นำ คือ บุคคลที่ได้รับการยอมรับและยกย่องจากบุคคลอื่นซึ่งได้รับการแต่งตั้งขึ้นมาให้เป็นหัวหน้าหรือผู้นำในการดำเนินการต่าง ๆ

สุรางค์ วิเชียรพงษ์ (2556, หน้า 39) กล่าวว่า ผู้นำ คือ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการทำหน้าที่ของตำแหน่งผู้นำ เช่น การชี้แนะ สั่งการและช่วยเหลือให้กลุ่มปฏิบัติงานได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อทำหน้าที่นำพาสมาชิกในการดำเนินการต่าง ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้นำจะต้องถึงพร้อมด้วยความรู้พัฒนาตนเองอยู่เสมอและมีเมตตาธรรม

สรุปได้ว่า ความเป็นผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ได้รับการยอมรับ การยกย่อง การไว้วางใจให้เป็นผู้ดำเนินการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ จากบุคคลอื่น โดยที่ผู้นำอาจเป็นผู้ที่มีพลังหรืออำนาจแฝงให้ผู้อื่นมีกำลังใจที่ดีได้ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ สุขุม เป็นที่เคารพของบุคคล

ด้านความซื่อสัตย์

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, อ้างถึงใน สุรางค์ วิเชียรพงษ์ 2556, หน้า 40) ให้ความหมายไว้ว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง ความประพฤติตรง และจริงใจ ไม่คิดทรยศ ไม่คดโกง ไม่หลอกลวง

ธีรนุช สุนทร (2557, หน้า 41) สรุปว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติตนอย่างเหมาะสมตรงตามความเป็นจริง ประพฤติอย่างตรงไปตรงมาทั้งทางกาย วาจา ใจ ต่อตนเองและผู้อื่น

อมรรัตน์ พันธ์สนาชี (2557, หน้า 41) สรุปว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติตนอย่างเหมาะสม ตรงไปตรงมา ตามความเป็นจริงทั้งกาย วาจา ใจ มีความรับผิดชอบและเสียสละ ปฏิบัติตนตามความเป็นจริงโดยมีเจตนาที่บริสุทธิ์ทั้งต่อตนเองและส่วนรวม

สรุปได้ว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติตนอย่างตรงไปตรงมาตามความเป็นจริงทั้งต่อหน้าและลับหลัง และทั้งต่อตนเองและผู้อื่น โดยมีความยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้องและดีงามไม่เห็นแก่ตัว

ด้านความตั้งใจ

บุคคลที่จะประสบผลสำเร็จ ต้องมีความตั้งใจเป็นจุดเริ่มต้นของการกระทำทุกสิ่งตั้งใจแล้วก็ต้องเดินตามความตั้งใจ การกระทำดี ผลได้ก็คือ ดี การไม่ตั้งใจเหมือนหลักลอยไม่มีทิศทางเหมือนลูกโป่งลอยอยู่กลางอากาศ ไร้ทิศทางสุดแต่ลมจะพาไป หลายท่านให้ความหมายความตั้งใจ ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 อ้างถึงใน สุรางค์ วิเชียรพงษ์ 2556, หน้า 41) กล่าวว่า การทำงานอย่างแข็งขันไม่ปล่อยปละละเลย หรือประพฤติทำเป็นปกติโดยสม่ำเสมอ ไม่เกียจคร้าน

สุรางค์ วิเชียรพงษ์ (2556, หน้า 41) สรุปว่า ความตั้งใจ หมายถึง ความพยายามที่จะทำงานให้สำเร็จลุล่วงโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่าง ๆ

สรุปได้ว่า ความตั้งใจ คือ ความพยายามทำอย่างใดอย่างหนึ่งด้วยความเอาใจใส่ มุ่งมั่นขยัน ขันแข็งเพื่อให้งานนั้นสำเร็จตามที่หวังไว้โดยไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก

ด้านความอดทน

บุญมี แทนแก้ว (2541, หน้า 121 อ้างถึงใน อมรรัตน์ พันธ์สนาชี 2557, หน้า 44) ได้ให้ความหมายของความอดทนไว้ว่า หมายถึง อดทนต่ออารมณ์ที่ไม่น่าปรารถนาที่ไม่พอใจมากระทบทางหู ตา จมูก ลิ้น กาย ใจ หรือจะพูดอีกอย่างหนึ่งว่า กำลังทนทานแห่งใจ

มนตรี กำลังดี (2543, หน้า 41) ให้ความหมายของความอดทนไว้ว่า หมายถึง ความหนักแน่นของจิตใจที่จะยืนหยัดต่อสู้กับปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ด้วยความอดทน ไม่มี ความหวั่นไหว อดทนต่อความทุกข์ซึ่งเกิดจากความเจ็บป่วย อดทนต่อความเจ็บใจ อดทนต่อความเหน็ดเหนื่อยยากตรากตรำ

อมรรัตน์ พันธ์สนาชี (2557, หน้า 45) ได้สรุปว่า ความอดทน คือ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความอดทน นักเรียนต้องแสดงออกถึงความอดทนทางร่างกาย ทางจิตใจ ไม่หวั่นไหวต่ออารมณ์ต่าง ๆ ที่มากระทบ ใช้สติปัญญาในการควบคุมตนเองให้เป็นคนที่มีเหตุผลอยู่ตลอดเวลา ไม่ท้อถอยหรือยอมแพ้ สามารถเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ได้

สรุปได้ว่า ความอดทน หมายถึง ความสามารถทนต่อสภาพความยากลำบากทั้งทางร่างกายและจิตใจ ไม่หวั่นไหวต่อสิ่งที่มีผลกระทบที่เป็นอุปสรรค สามารถยืนหยัดได้ในสิ่งที่คิดหรือกระทำอยู่เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้องแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ เพศและระดับชั้น

เพศ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน มีความสัมพันธ์ทั้งเชิงบวกและเชิงลบกับพฤติกรรมเชิงคุณธรรมจริยธรรม โดยธรรมชาติเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันทั้งในด้านการอบรมเลี้ยงดู ซึ่งในสังคมไทยส่วนใหญ่เพศชายจะได้รับอิสระมากกว่าเพศหญิง อมรรัตน์ พันสนาชี (2557, หน้า 46 อ้างถึงใน กัลยา ศรีปาน, 2542, หน้า 48) กล่าวว่า โดยธรรมชาติการอบรมเลี้ยงดูเพศหญิงจะได้รับการเลี้ยงดูเข้มงวดกว่าเพศชายทุกด้าน เพศหญิงจะเป็นเพศที่อ่อนโยนสุภาพในขณะที่เพศชายจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูให้มีความกล้าหาญ เข้มแข็ง มีความเป็นผู้นำ เพศชายจะได้รับเสรีภาพในการปฏิบัติตัวมากกว่าเพศหญิง ซึ่งการอบรมเลี้ยงดูเหล่านี้มีผลต่อบุคลิกภาพและทัศนคติ แนวคิด และพฤติกรรมหลายอย่างแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันท์ พรหมดี (2545) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมผิกระเบียบวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและมีสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน พบว่า นักเรียนชายมีพฤติกรรมผิกระเบียบวินัยมากกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และดังที่ วุฒิสักดิ์ ธีระวิทย์ (2550) ศึกษาปัญหาความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนศรีราชาที่มีเพศแตกต่างกันทั้งโดยรวมและรายด้าน เพศหญิงมีวินัยในตนเองมากกว่าเพศชาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุปผา หันทะยุง (2554) ศึกษาวินัยนักเรียน โรงเรียนวังหลังพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 พบว่า โดยรวมและรายด้านส่วนใหญ่มีวินัยค่อนข้างสูง เมื่อจำแนกตามความคิดเห็นของนักเรียนเพศชายและเพศหญิง โดยรวมและรายด้านแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ฤทธิ์ สมนึก (2555) ศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวังจันทร์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 พบว่า เมื่อจำแนกตามเพศ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมด้านเดียว

เท่านั้นที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีการปฏิบัติมากกว่านักเรียนชาย

สรุปได้ว่าเพศส่งผลต่อนักเรียนทำให้มีพฤติกรรมเชิงคุณธรรม จริยธรรมแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานว่า เพศแตกต่างกัน ย่อมมีพฤติกรรมเชิงคุณธรรม จริยธรรมแตกต่างกัน

ระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน หมายถึง ระดับชั้นเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสติก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษาเขต 32 ซึ่งระดับชั้นเรียนมีผลต่อความมีวินัยของนักเรียน ดังที่ เพียเจต์ (Piaget, 1932, 9-55) กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ของมนุษย์เกิดจากการปรับตัวและการสร้างสมดุลระหว่างสติปัญญากับสภาวะแวดล้อมที่จะทำให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ พัฒนาการของมนุษย์มีความต่อเนื่อง และเจริญขึ้นตามวุฒิภาวะ และพัฒนาการของมนุษย์ย่อมขึ้นอยู่กับพัฒนาการของสติปัญญาของบุคคลนั้นมี 4 ชั้นจากพัฒนาการทางสติปัญญาทั้ง 4 ชั้นนี้ เพียเจต์ (Piaget) ได้นำมาเป็นหลักเกณฑ์ในการแบ่งชั้นพัฒนาจริยธรรมออกเป็น 3 ชั้น ดังนี้ 1) ชั้นรับรู้จากประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหว อายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 2 ขวบ 2) ชั้นเริ่มคิดด้วยปัญญาและชั้นเริ่มคิดด้วยรูปธรรม อายุประมาณ 2-7 ปี 3) ชั้นคิดด้วยรูปธรรมในช่วงปลาย อายุ 7-11 ปี ถึงขั้นคิดตามแบบแผนตรรกวิทยาอายุตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไปถึง 15 ปี

สัญญา มีชัย (2549, หน้า 61) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี ที่มีระดับชั้นต่างกัน พบว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความตั้งใจ และโดยรวมสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สอดคล้องกับ วิศิษฐ์ อ้นขวัญเมือง (2551, หน้า 4) ได้ศึกษาการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อวิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนกตามระดับชั้น คือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนต่างระดับชั้นกันมีการปฏิบัติตามวินัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปฏิบัติตามวินัยมากกว่า ดังที่ กาญจนา ประระมะ (2553) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 เมื่อจำแนกตามระดับชั้น พบว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ด้านความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง ความมุ่งมั่น

ในการทำงาน รักรความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีระดับพฤติกรรมเชิงคุณธรรม จริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญผา หันทะบุง (2554) ศึกษาวิทยานิพนธ์นักเรียน ใน โรงเรียนวังหลังพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 พบว่าเมื่อจำแนกตามความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 ทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ฤทธิ์ สมนึก (2555) ศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวังจันทร์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า เมื่อจำแนกตามระดับชั้นทั้งโดยรวมและรายด้าน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ อมรรัตน์ พันสนาชี (2557, หน้า 46) ได้ทำการวิจัยเรื่องพัฒนาการทางคุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาในภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง 480 คนซึ่งศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 2 จากโรงเรียนในภาคใต้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบดีไฟนิง อิชชู (The defining issue test) ของเรสต์ (Rest) ซึ่งพัฒนา

มาจากแบบวัดคุณธรรมจริยธรรมของโคห์ลเบิร์ก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีพัฒนาการทางคุณธรรมจริยธรรมสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ระดับชั้นเรียนมีผลต่อการมีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนซึ่งระดับชั้นเรียนที่แตกต่างกันก็อาจเป็นตัวแปรทำให้เกิดปัญหาการประพฤติผิดวินัยในด้านต่าง ๆ ได้ ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

ณัฐรดี โพธิ์ทิพย์ (2547) ได้ศึกษาความมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า การมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับค่อนข้างสูงและการมีวินัยในตนเองของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สังคม วงศ์พินิจ (2548) ได้ศึกษาปัญหาการประพฤติผิดวินัยของนักเรียน โรงเรียนเทพพระยาพิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 ในทัศนะของนักเรียนชายและหญิง พบว่า

โดยภาพรวมมีปัญหาในระดับน้อย สำหรับข้อเสนอแนะต่อการปรับปรุงความประพฤตินักเรียนของนักเรียนโรงเรียนทัพพระยาพิทยา ด้านการแต่งกาย อันดับแรกได้แก่ ครูตักเตือนทุกครั้งเมื่อพบเห็นนักเรียนกระทำผิดวินัย ด้านความประพฤติ ได้แก่ ครูให้คำปรึกษากับนักเรียนที่มีปัญหา ด้านการปฏิบัติตน ได้แก่ ควรส่งเสริมกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้แสดงออก

รัตนาภรณ์ สมบัติตรา (2552) ศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอักษรบริหารธุรกิจ จังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอักษรบริหารธุรกิจ จังหวัดระยอง โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความตั้งใจ ด้านความอดทน และด้านความเชื่อมั่นในตนเอง และนักเรียนโรงเรียนอักษรบริหารธุรกิจ จังหวัดระยองที่มีเพศต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนรายด้าน พบว่า การมีวินัยในตนเองของนักเรียนด้านความซื่อสัตย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอักษรบริหารธุรกิจที่ศึกษาในระดับชั้นต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนรายด้าน การมีวินัยในตนเองของนักเรียน ด้านความเป็นผู้นำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

บุปผา หันทะบุง (2554) การศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนวังหลังวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 7 พบว่า วินัยของนักเรียนโรงเรียนวังหลังวิทยาคม โดยรวมและรายด้านส่วนใหญ่มีวินัยค่อนข้างสูง โดยนักเรียนมีวินัยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความอดทน ด้านความตั้งใจ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความรับผิดชอบ และอันดับสุดท้ายคือ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง วินัยของนักเรียนจำแนกตามความคิดเห็นของนักเรียนชายและหญิงทั้ง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจำแนกตามความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 ทั้ง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณรงค์ฤทธิ์ สมนึก (2555) ศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวังจันทร์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 พบว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านการปฏิบัติตามระเบียบของสังคม และด้านการควบคุมตนเอง เมื่อจำแนกตามเพศพบว่า ความแตกต่างทางเพศโดยพิจารณาจากรายด้าน ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หรรทราย อ่อนอาจ (2556) ศึกษาปัญหาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทรจังหวัดชลบุรี พบว่า ผลการวิจัยปัญหาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสิงห์สมุทร

จังหวัดชลบุรี โดยรวมและทุกด้านอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนที่มีเพศต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีวินัยในตนเองมากกว่าเพศชาย

อมรรัตน์ พันธ์สนาชี (2557) ศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดระนอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 ผลการวิจัยพบว่าการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดระนอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 โดยรวมและรายด้าน ส่วนใหญ่มีวินัยในตนเอง อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือด้านความเป็นผู้นำ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเชื่อมั่นในตนเองด้านความอดทน และอันดับสุดท้าย คือ ด้านความตั้งใจ ส่วนนักเรียนที่มีเพศต่างกัน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดระนอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยต่างประเทศ

ครอว์ลีย์ (Crawley, 1983, pp. 43-58) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการฝึกให้นักเรียนมีวินัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา 2 แห่ง ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมที่เป็นปัญหาที่เด็กนักเรียนหญิงทำผิดมากที่สุด คือ การพูด และหัวเราะ แต่สำหรับผู้ชายเป็นไปในทางก้าวร้าวมากกว่าเด็กหญิงคือ การต่อสู้ การโยนของ โอซากวี (Osakwe, 1981, pp. 2056A-2057A) ทำการวิจัยเรื่อง “Moral education discussion skills for a beginning experience in the use of Kohlberg’s stage-development model” โดยใช้รูปแบบพัฒนาการทางจริยธรรมของโคห์ลเบิร์ก (Kohlberg) สำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในไนจีเรีย การวิจัยครั้งนี้ต้องการเสนอพัฒนาการของหลักสูตรการสอนของครู โดยมีแบบอย่างพัฒนาการของโคห์ลเบิร์กซึ่งกล่าวว่า พัฒนาการทางจริยธรรมเกิดขึ้นที่ละขั้นในโครงสร้างทั้ง 6 เป็นลำดับอันเป็นผลจากปฏิกริยาสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมทุกคนจะผ่านขั้นต่ำโดยไม่มีใครกระโดดข้ามขั้นแต่ก้าวช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมที่แตกต่างกันการแก้ปัญหาทางสังคมอย่างสม่ำเสมอเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่จะเปลี่ยนจริยธรรมขั้นหนึ่งไปยังอีกขั้นหนึ่งในการนี้อาจช่วยได้โดยการชี้แจงอภิปรายซึ่งต้องมีการนำเรื่องแต่ละเรื่องที่จะช่วยในการพัฒนานำไปสู่สถานที่จัดเลี้ยงสถานการณ์เช่นนี้ครูในฐานะผู้นำต้องรู้ทักษะการชี้แจง

สคริเวน (Scriven, 1981, p. 80-A อ้างถึงใน อมรรัตน์ พันธ์สนาชี 2557, หน้า 54) ได้วิจัยเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้ให้คำปรึกษาในโรงเรียนที่มีวินัยของโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้กลุ่ม

ตัวอย่างที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐโอไฮโอ เกี่ยวกับบทบาทและปัญหาเกี่ยวกับวินัยในโรงเรียน พบว่า ผู้ให้คำปรึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ยินดีเต็มใจที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับการรักษาวินัยของโรงเรียน และนอกจากนั้นพบว่า กฎโรงเรียนที่เข้มงวดไม่สามารถที่จะช่วยลดปัญหาวินัยของโรงเรียนได้เลย

แม็คมัลเลน (Mcmullen, 1985, p. 616-A) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวินัยและระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเมืองเพื่อเน้นการพัฒนาวัยรุ่น พบว่า ปัญหาทางวินัยส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากพฤติกรรมของโรงเรียนเพราะนักเรียนต้องการสิ่งแวดล้อมที่ดี ยึดหยุ่นได้ โรงเรียนให้ความสนใจเอาใจใส่และมีระเบียบวินัย

ลานีเยอร์ (Lanier, 1993, p. 1680-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Promoting moral and conceptual development in rural adolescents (Moral development, Rural students, Peer facilitators)

จุดประสงค์ของการทำวิจัยเพื่อการศึกษาผลของการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นที่ 11 และ 12 ในโรงเรียนชนบทเด็กนักเรียนในชนบทได้รับการอบรมให้คิดและปฏิบัติตามต่าง ๆ กันมา ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสังคมในยุคโลกาภิวัตน์การทดลองได้แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มควบคุมให้ได้รับการฝึกการให้คำแนะนำและการจัดประสบการณ์และอีกกลุ่มเป็นนักเรียนที่ประกอบด้วยนักเรียนตั้งแต่ต้นนักเรียนโรงเรียนระดับกลางจนถึงระดับสูงสุดผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

เชฟเวียคอฟและฟริทซ์ (Shevviakov & Fritz, 1955, pp. 320 อ้างถึงใน ฉัตรดี โพรทิพย์ 2547, หน้า 15) ได้ศึกษาประเภทของวินัยที่ควรปลูกฝังให้เด็กว่า ควรเน้นวินัยในตนเองมากกว่าที่จะเป็นวินัยที่ตั้งอยู่บนรากฐานแห่งการชื่นชมความรัก อุดมคติ หรือยึดหยุ่นในจุดมุ่งหมายที่ตนสร้างขึ้น การเสริมสร้างวินัยทำได้หลายวิธี เช่น การให้ความรู้ชั้นสูง การอบรมทางศาสนา การให้แสดงบทบาทสมมุติ การใช้กลุ่มเพื่อนให้เกิดความคล้อยตาม การให้เลียนแบบจากต้นแบบ

จากทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีวินัยในตนเองดังกล่าว สรุปได้ว่า ความวินัยในตนเองของนักเรียน 6 ด้าน ประกอบด้วย 1.ด้านความรับผิดชอบ 2.ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง 3.ด้านความเป็นผู้นำ 4.ด้านความซื่อสัตย์ 5.ด้านความตั้งใจ และ 6.ด้านความอดทน โดยศึกษาและเปรียบเทียบตามเพศและระดับชั้นเรียนของนักเรียนพบว่ามีความแตกต่างกันจึงนำมาวิจัยในครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยมีรายละเอียดของการศึกษาค้นคว้าดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษากับกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำนวน 1,095 คน ปีการศึกษา 2559
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 280 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p.608) โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยกำหนดระดับชั้นเรียนเป็นเกณฑ์การสุ่ม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

ชั้น	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	163	185	348	40	45	85
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	164	199	363	40	55	95
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	153	231	384	40	60	100
รวม	480	615	1,095	120	160	280

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านตั้งใจ ด้านความอดทน เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating scales) 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก

3 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีวินัยในตนเองจากเอกสารและตำราต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2. นำแนวคิด ทฤษฎีและข้อมูลต่าง ๆ มาสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้วัดความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสตรี

3. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสตรี แบ่งเป็น 6 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความตั้งใจ และด้านความอดทน

การหาคุณภาพแบบสอบถามในการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งเป็น การตรวจสอบความเที่ยงตรง การหาค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นมีดังนี้

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม ดำเนินการดังนี้

1.1 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม

1.2 นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขและปรับปรุงแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงและความถูกต้องเชิงเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

1.2.1 รองศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1.2.2 ดร.สมุท ชำนาญ อาจารย์ประจำภาควิชา การบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1.2.3 นายสรวิศ ทรงประโคน ผู้อำนวยการ โรงเรียนชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรี สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

1.3 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำเสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ เพื่อปรับปรุงแก้ไขครั้งสุดท้าย

1.4. การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และหาความเชื่อมั่น ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน โรงเรียนสตรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination) ของแบบสอบถาม โดยวิธีการหาความสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item total correlation) และนำแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป โดยได้แบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ 0.37-0.88 และหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204) พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความมีวินัย

ในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 มีค่าความเชื่อมั่น (α) ทั้งฉบับเท่ากับ .90

1.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น และมีความสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวิธีการและขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตจากภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามจำนวน 280 ฉบับ ไปยังนักเรียน โรงเรียนสตึก ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองปรากฏว่าได้รับคืน 280 ฉบับ

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามด้วยตนเองจากจำนวนนักเรียนโรงเรียนสตึก ได้แบบสอบถามคืนมา และตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ได้แบบสอบถามจำนวน 280 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาแยกวิเคราะห์ดังนี้

1. นำแบบสอบถามซึ่งเป็นฉบับสมบูรณ์มาจำแนกเป็นกลุ่ม ตามตัวแปรที่ศึกษาคือ เพศ และระดับชั้นที่ศึกษาของนักเรียน

2. ตรวจสอบให้คะแนนตามค่าน้ำหนักที่กำหนดไว้ ดำเนินการวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

3. แบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์แปรผลได้กำหนดเกณฑ์ในการประเมินระดับคะแนนเฉลี่ยในการศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 ทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความตั้งใจ และด้านความอดทน และแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535, หน้า 23-24) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ทางสถิติ SPSS for Windows โดยเลือกเฉพาะวิธีวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้

1. วิเคราะห์จำนวนนักเรียนโรงเรียนสตรีฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามเพศ และระดับชั้น ใช้สถิติบรรยาย ได้ร้อยละ

2. วิเคราะห์ระดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสตรีฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสตรีฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 จำแนกตามเพศสถิติที่ใช้ ได้แก่ การทดสอบค่าที (t -test)

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสตรีฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) และพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยวิธีการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และลำดับขั้นตอนการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดสื่อความหมายตรงกันในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจง t
F	แทน	ค่าสถิติการแจกแจง F
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
df	แทน	ชั้นของความอิสระ
p	แทน	ความน่าจะเป็น
*	แทน	ค่าความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามเพศและระดับชั้นเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 ร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	120	42.9
หญิง	160	57.1
รวม	280	100

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 160 คน คิดเป็นร้อยละ 57.10 เพศชาย 120 คน คิดเป็นร้อยละ 42.90

ตารางที่ 3 ร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	85	30.40	3
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	95	33.90	2
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	100	35.70	1
รวม	280	100	

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 35.70 กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 33.90 และกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 30.40

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับที่ ความมีวินัยในตนเองของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยรวมและรายด้าน

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3	<i>n</i> = 280		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. ด้านความรับผิดชอบ	3.25	0.37	ปานกลาง	1
2. ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	3.16	0.38	ปานกลาง	2
3. ด้านความเป็นผู้นำ	3.09	0.50	ปานกลาง	3
4. ด้านความซื่อสัตย์	2.70	0.85	ปานกลาง	6
5. ด้านความตั้งใจ	3.03	0.60	ปานกลาง	5
6. ด้านความอดทน	3.06	0.41	ปานกลาง	4
รวม	3.05	0.41	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความอดทน ด้านความตั้งใจ และด้านความซื่อสัตย์ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความรับผิดชอบ โดยรวมและรายข้อ

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ด้านความรับผิดชอบ	<i>n</i> = 280		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
	1. นักเรียนมีความตั้งใจ และพยายามทำงานตามที่ครู มอบหมายและส่งตรงเวลาเสมอ	3.25		
2. มีการส่งการบ้านหรืองาน ตามกำหนดเวลาที่ครู กำหนด	3.34	0.53	ปานกลาง	2
3. นักเรียนไม่เล่น และคุยในขณะที่ครูสอน	3.50	0.88	ปานกลาง	1
4. นักเรียนยินดีที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	3.08	0.81	ปานกลาง	4
5. นักเรียนทำความสะอาดบริเวณที่ได้รับมอบ โดยไม่รอคำสั่งจากครู	3.00	0.55	ปานกลาง	5
รวม	3.33	0.77	ปานกลาง	

จากตารางที่ 5 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3
โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความรับผิดชอบ โดยรวม
และรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก
ได้แก่ นักเรียนไม่เล่น และคุยในขณะที่ครูสอน มีการส่งการบ้านหรืองาน ตามกำหนดเวลา
ที่ครูกำหนด และนักเรียนมีความตั้งใจ และพยายามทำงานตามที่ครูมอบหมายและส่งตรงเวลาเสมอ
ส่วนอันดับสุดท้ายได้แก่ นักเรียนทำความสะอาดบริเวณที่ได้รับมอบโดยไม่รอคำสั่งจากครู

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง โดยรวมและรายข้อ

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	<i>n</i> = 280		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. นักเรียนกล้าคิดและตัดสินใจทำงานโดยไม่กลัวการ ผิดพลาด	3.16	0.38	ปานกลาง	2
2. นักเรียนกล้าที่จะซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ ในชั้นเรียน หากนักเรียนสงสัยหรือไม่เข้าใจในเนื้อหาของวิชาที่ เรียน	2.99	0.65	ปานกลาง	5
3. นักเรียนกล้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยเหตุด้วยผลจนเป็นที่ ประจักษ์ชัด	3.13	0.68	ปานกลาง	3
4. ก่อนจะทำอะไร นักเรียนจะวางแผนไว้ล่วงหน้า เสมอ	3.64	0.78	มาก	1
5. เมื่อครูให้ออกไปเล่าเรื่องหรือเป็นตัวแทนอภิปราย เรื่องใด ๆ หน้าห้องเรียน นักเรียนจะออกไปทันที โดยไม่ชักช้า	3.12	0.78	ปานกลาง	4
รวม	2.91	0.72	ปานกลาง	

จากตารางที่ 6 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นก่อนจะทำอะไรนักเรียนจะวางแผนไว้ล่วงหน้าเสมอ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ก่อนจะทำอะไร นักเรียนจะวางแผนไว้ล่วงหน้าเสมอ นักเรียนกล้าคิดและตัดสินใจทำงานโดยไม่กลัวการผิดพลาด และนักเรียนกล้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยเหตุด้วยผลจนเป็นที่ประจักษ์ชัด ส่วนอันดับสุดท้าย นักเรียนกล้าที่จะซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ ในชั้นเรียนหากนักเรียนสงสัยหรือไม่เข้าใจในเนื้อหาของวิชาที่เรียน

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความเป็นผู้นำ โดยรวมและรายข้อ

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ด้านความเป็นผู้นำ	<i>n</i> = 280		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. นักเรียนเสียเวลามากกว่าเพื่อนในการทำงาน กลุ่มให้สำเร็จและผลงานออกมามีที่สุด	3.09	0.50	ปานกลาง	2
2. นักเรียนไม่ใช้อำนาจของตนเองในฐานะหัวหน้า กลุ่มมาขัดขวางการร่วมแสดงความคิดเห็นของ เพื่อนสมาชิกในกลุ่ม	3.25	0.70	ปานกลาง	1
3. นักเรียนวางตัวเป็นกลาง เมื่อเพื่อน ๆ มีความ ขัดแย้งกันทางความคิด	3.03	0.77	ปานกลาง	4
4. นักเรียนฟังเหตุผลของผู้ร่วมงานแล้วนำมา ไตร่ตรองก่อนตัดสินใจ	2.97	0.83	ปานกลาง	5
5. นักเรียนจะแสดงความคิดเห็นให้เพื่อนฟังอย่างมี เหตุผล	3.09	0.84	ปานกลาง	3
รวม	3.10	0.85	ปานกลาง	

จากตารางที่ 7 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความเป็นผู้นำ โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนไม่ใช้อำนาจของตนเองในฐานะหัวหน้ากลุ่มมาขัดขวางการร่วมแสดงความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม นักเรียนเสียเวลามากกว่าเพื่อนในการทำงานกลุ่มให้สำเร็จและผลงานออกมามีที่สุด และนักเรียนจะแสดงความคิดเห็นให้เพื่อนฟังอย่างมี เหตุผล ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ นักเรียนฟังเหตุผลของผู้ร่วมงานแล้วนำมาไตร่ตรองก่อนตัดสินใจ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับที่ ความมีวินัยในตนเองของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความซื่อสัตย์ โดยรวมและรายข้อ

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ด้านความซื่อสัตย์	<i>n</i> = 280		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. เมื่อนักเรียนเก็บของได้แม้ไม่มีใครเห็นก็จะไม่เก็บไว้เองและ รีบนำไปแจ้งครูเวร	2.70	0.85	ปานกลาง	2
2. เมื่อแม่ค้าทอนเงินให้เกิน นักเรียนจะคืนส่วนที่เกินให้กับแม่ค้า ถึงแม้เป็นความผิดของแม่ค้าเอง	2.68	0.99	ปานกลาง	3
3. นักเรียนรู้สึกผิด ถ้าหยิบของของผู้อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาต	2.53	1.06	ปานกลาง	4
4. เมื่อนักเรียนทำผิดหรือทำของเสียหายนักเรียนจะยอมรับผิด	2.50	1.19	ปานกลาง	5
5. นักเรียนทำการบ้านด้วยตนเองทุกครั้ง	2.91	0.88	ปานกลาง	1
รวม	2.90	0.98	ปานกลาง	

จากตารางที่ 8 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3
โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความซื่อสัตย์ โดยรวม
และรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่
นักเรียนทำการบ้านด้วยตนเองทุกครั้ง เมื่อนักเรียนเก็บของได้แม้ไม่มีใครเห็นก็จะไม่เก็บไว้เองและ
รีบนำไปแจ้งครูเวร และเมื่อแม่ค้าทอนเงินให้เกิน นักเรียนจะคืนส่วนที่เกินให้กับแม่ค้าถึงแม้เป็น
ความผิดของแม่ค้าเอง ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ เมื่อนักเรียนทำผิดหรือทำของเสียหายนักเรียนจะ
ยอมรับผิด

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับที่ ความมีวินัยในตนเองของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความตั้งใจ โดยรวมและรายข้อ

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ด้านความตั้งใจ	<i>n</i> = 280		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
	1. นักเรียนตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากครู	3.03		
2. นักเรียนตั้งใจทำงานและส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามกำหนดเวลา	3.01	.86	ปานกลาง	4
3. ขณะเรียนนักเรียนตั้งใจฟังและไม่เล่นขณะครูสอน	3.02	.89	ปานกลาง	3
4. นักเรียนตั้งใจทำกิจกรรมเข้าแถวเคารพธงชาติทุกครั้ง	2.87	.92	ปานกลาง	5
5. เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำอะไร นักเรียนจะทำให้สำเร็จ	3.32	.80	ปานกลาง	1
รวม	2.92	.73	ปานกลาง	

จากตารางที่ 9 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความตั้งใจ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำอะไร นักเรียนจะทำให้สำเร็จ นักเรียนตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากครู และขณะเรียนนักเรียนตั้งใจฟังและไม่เล่นขณะครูสอน ส่วนอันดับสุดท้ายได้แก่นักเรียนตั้งใจทำกิจกรรมเข้าแถวเคารพธงชาติทุกครั้ง

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับที่ ความมีวินัยในตนเองของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตรีก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความอดทน โดยรวมและรายข้อ

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ด้านความอดทน	<i>n</i> = 280		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. นักเรียนพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จไม่ว่า จะยากลำบากเพียงใดก็ตาม	3.06	0.41	ปานกลาง	3
2. นักเรียนมีความอดทนที่จะทำงานให้เสร็จเรียบร้อยด้วย ตัวเอง	2.96	0.66	ปานกลาง	5
3. นักเรียนขยันหมั่นเพียรในการอ่านหนังสือทำงานส่งครู ในวิชาที่ไม่ชอบเพราะกลัวสอบตก	3.05	0.72	ปานกลาง	4
4. นักเรียนต่อแถวซื้ออาหารและไม่แทรกแถวแม้ว่าแถว ยาวก็ตาม	3.10	0.64	ปานกลาง	2
5. นักเรียนสามารถควบคุมอารมณ์ได้ เมื่อถูกเพื่อนว่า	3.17	0.69	ปานกลาง	1
รวม	3.00	0.76	ปานกลาง	

จากตารางที่ 10 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตรีก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความอดทน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนสามารถควบคุมอารมณ์ได้ เมื่อถูกเพื่อนว่า นักเรียนต่อแถวซื้ออาหารและไม่แทรกแถวแม้ว่าแถวยาวก็ตาม และนักเรียนพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จไม่ว่าจะยากลำบากเพียงใดก็ตาม ส่วนอันดับสุดท้ายได้แก่ นักเรียนมีความอดทนที่จะทำงานให้เสร็จเรียบร้อยด้วยตัวเอง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตรีก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกเพศและระดับชั้นเรียน

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน

การมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 1-3	เพศชาย (n = 120)				เพศหญิง (n = 160)			
	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1. ด้านความรับผิดชอบ	3.14	0.37	ปานกลาง	1	3.33	0.34	ปานกลาง	1
2. ด้านความเชื่อมั่น ในตนเอง	3.04	0.31	ปานกลาง	3	3.25	0.41	ปานกลาง	2
3. ด้านความเป็นผู้นำ	2.97	0.47	ปานกลาง	4	3.17	0.51	ปานกลาง	3
4. ด้านความซื่อสัตย์	2.56	0.68	ปานกลาง	6	2.81	0.94	ปานกลาง	6
5. ด้านความตั้งใจ	2.85	0.46	ปานกลาง	5	3.16	.660	ปานกลาง	4
6. ด้านความอดทน	3.05	0.31	ปานกลาง	2	3.06	.480	ปานกลาง	5
รวม	2.94	0.30	ปานกลาง		3.13	0.46	ปานกลาง	

จากตารางที่ 11 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3
โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามเพศ โดยรวม เพศ
ชาย อยู่ในระดับปานกลาง และเพศหญิง อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

เพศชาย เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความ
อดทน ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความตั้งใจ และอันดับสุดท้ายได้แก่ ด้าน
ความซื่อสัตย์

เพศหญิง เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความ
เชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความตั้งใจ ด้านความอดทน และอันดับสุดท้ายได้แก่ ด้าน
ความซื่อสัตย์

ตารางที่ 12 การทดสอบค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน

การมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-3	เพศชาย (n = 120)		เพศหญิง (n = 160)		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
	1. ด้านความรับผิดชอบ	3.14	0.37	3.33		
2. ความเชื่อมั่นในตนเอง	3.04	0.31	3.25	0.41	-4.47*	.00
3. ความเป็นผู้นำ	2.97	0.47	3.17	0.51	-3.38*	.00
4. ความซื่อสัตย์	2.56	.68	2.81	0.94	-2.43*	.01
5. ความตั้งใจ	2.85	0.46	3.16	0.66	-4.40*	.00
6. ความอดทน	3.05	0.31	3.06	0.48	-0.36	.71
รวม	2.94	0.30	3.13	0.46	-4.00*	.00

* $p < .05$

จากตารางที่ 12 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านความอดทนแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตรีกัก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน โดยรวมและรายด้าน

การมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (n = 85)				ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (n = 95)				ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (n = 100)			
	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ
1. ด้านความรับผิดชอบ	3.32	0.40	ปานกลาง	1	3.10	0.31	ปานกลาง	1	3.34	0.34	ปานกลาง	1
2. ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	3.08	0.33	ปานกลาง	3	3.09	0.38	ปานกลาง	2	3.29	0.41	ปานกลาง	2
3. ด้านความเป็นผู้นำ	3.09	0.50	ปานกลาง	2	2.89	0.39	ปานกลาง	4	3.28	0.53	ปานกลาง	3
4. ด้านความซื่อสัตย์	2.73	0.91	ปานกลาง	6	2.50	0.42	ปานกลาง	6	2.88	1.04	ปานกลาง	6
5. ด้านความตั้งใจ	3.05	0.54	ปานกลาง	4	2.79	0.37	ปานกลาง	5	3.24	0.73	ปานกลาง	4
6. ด้านความอดทน	3.04	0.42	ปานกลาง	5	2.98	0.29	ปานกลาง	3	3.14	0.49	ปานกลาง	5
รวม	3.06	0.39	ปานกลาง		2.89	0.21	ปานกลาง		3.20	0.51	ปานกลาง	

จากตารางที่ 13 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้น โดยรวมและรายด้าน พบว่า

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมและรายด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความตั้งใจ ด้านความอดทน และอันดับสุดท้ายได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมและรายด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความอดทน ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความตั้งใจ และอันดับสุดท้ายได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมและรายด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความตั้งใจ ด้านความอดทน และอันดับสุดท้ายได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบการมีวินัยในตนเองของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน โดยรวมและรายด้าน

การมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3	แหล่งความ แปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
1. ด้านความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	2	.82	.41	3.02*	.05
	ภายในกลุ่ม	277	37.66	.13		
	รวม	279	38.49			
2. ด้านความเชื่อมั่นใน ตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	5.41	2.70	20.41*	.00
	ภายในกลุ่ม	277	36.71	.13		
	รวม	279	42.12			
3. ด้านความเป็นผู้นำ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.94	1.47	5.91*	.00
	ภายในกลุ่ม	277	68.87	.24		
	รวม	279	71.81			
4. ด้านความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	2	27.56	13.78	21.76*	.00
	ภายในกลุ่ม	277	175.42	.63		
	รวม	279	203.01			
5. ด้านความตั้งใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	9.20	4.60	13.74*	.00
	ภายในกลุ่ม	277	92.73	.33		
	รวม	279	101.93			
6. ด้านความอดทน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.17	1.08	6.43*	.00
	ภายในกลุ่ม	277	46.74	.169		
	รวม	279	48.91			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	5.78	2.89	18.82*	.00
	รวม	277	42.51	.15	3.02*	.05
	ภายในกลุ่ม	279	48.33	.41		

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 14 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละระดับชั้นที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน โดยรวม

นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-3	\bar{X}	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	2.89	-	-.24*	-.34*
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	3.05		-	-.10
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	3.20			-

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 15 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละระดับชั้น ที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านความรับผิดชอบ

นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-3	\bar{X}	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	3.09	-	-.23	-.25
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	3.32			-.11
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	3.34			-

จากตารางที่ 16 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านความรับผิดชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละระดับชั้น ที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-3	\bar{X}	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	3.08	-	-.01	-.21*
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	3.09			-.20*
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	3.29			-

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 17 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละระดับชั้น ที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านความเป็นผู้นำ

นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-3	\bar{X}	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	2.88	-	-.21*	-.04
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	3.09		-	-.19*
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	3.28			-

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 18 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามชั้นปี ด้านความเป็นผู้นำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 มีจำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละระดับชั้น
ที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน
ด้านความซื่อสัตย์

นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-3	\bar{X}	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	2.49	-	-.24*	-.39*
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	2.73		-	-.15*
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	2.88			-

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 19 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3
โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน
ด้านความซื่อสัตย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ นักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 20 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละระดับชั้น
ที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน
ด้านความตั้งใจ

นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-3	\bar{X}	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	2.79	-	-.26*	-.45*
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	3.05		-	-.19*
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	3.24			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 20 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านความตั้งใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละระดับชั้นที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านความอดทน

นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-3	\bar{X}	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	2.98	-	-.06*	-.16*
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	3.04		-	-.01
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	3.14			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 21 พบว่า ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ระดับความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละระดับชั้นที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านความตั้งใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำนวน 280 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 608) โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 ข้อ และ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 30 ข้อ ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.38-0.88 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .90 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่า (t -test) และวิเคราะห์โดยใช้ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' method) แล้วทำการแปลผล และนำเสนอเป็นตารางประกอบการบรรยายแบบความเรียง

สรุปผลวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ สรุปสาระสำคัญของผลการศึกษาดังนี้

1. ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความอดทน ด้านตั้งใจ ด้านความซื่อสัตย์ เมื่อพิจารณารายด้านมีลักษณะดังนี้

1.1 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความรับผิดชอบ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนไม่เล่น และคุยในขณะที่ครูสอน มีการส่งการบ้านหรืองาน ตามกำหนดเวลาที่ครูกำหนด และ

นักเรียนมีความตั้งใจ และพยายามทำงานตามที่ครูมอบหมายและส่งตรงเวลาเสมอ ส่วนอันดับสุดท้ายได้แก่ นักเรียนทำความสะอาดบริเวณที่ได้รับผิดชอบ โดยไม่รอคำสั่งจากครู

1.2 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง โดยรวมและรายชื่อ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นก่อนจะทำอะไรนักเรียนจะวางแผนไว้ล่วงหน้าเสมอ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ก่อนจะทำอะไร นักเรียนจะวางแผนไว้ล่วงหน้าเสมอ รองลงมาคือ นักเรียนกล้าคิดและตัดสินใจทำงาน โดยไม่กลัวการผิดพลาด และนักเรียนกล้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยเหตุด้วยผลจนเป็นที่ประจักษ์ชัด ส่วนอันดับสุดท้าย นักเรียนกล้าที่จะซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ ในชั้นเรียนหากนักเรียนสงสัยหรือไม่เข้าใจ เนื้อหาของวิชาที่เรียน

1.3 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความเป็นผู้นำ โดยรวมและรายชื่อ อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนไม่ใช้อำนาจของตนเองในฐานะหัวหน้ากลุ่มมาขัดขวางการร่วมแสดงความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม รองลงมาคือ นักเรียนเสียสละเวลามากกว่าเพื่อนในการทำงานกลุ่มให้สำเร็จและผลงานออกมามีที่ที่สุด และนักเรียนจะแสดงความคิดเห็นให้เพื่อนฟังอย่างมีเหตุผล ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ นักเรียนฟังเหตุผลของผู้ร่วมงานแล้วนำมาไตร่ตรองก่อนตัดสินใจ

1.4 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความซื่อสัตย์ โดยรวมและรายชื่อ อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนทำการบ้านด้วยตนเองทุกครั้ง รองลงมาคือ เมื่อนักเรียนเก็บของได้แม้ไม่มีใครเห็นก็จะไม่เก็บไว้เอง และรีบนำไปแจ้งครูแหว และเมื่อแม่ค้าทอนเงินให้เกิน นักเรียนจะคืนส่วนที่เกินให้กับแม่ค้า ถึงแม้เป็นความผิดของแม่ค้าเอง ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ เมื่อนักเรียนทำผิดหรือทำของเสียหาย นักเรียนจะยอมรับผิด

1.5 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความตั้งใจ โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำอะไร นักเรียนจะทำให้สำเร็จ รองลงมาคือ นักเรียนตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากครู และขณะเรียนนักเรียนตั้งใจฟังและไม่เล่นขณะครูสอน ส่วนอันดับสุดท้ายได้ แก่นักเรียนตั้งใจทำกิจกรรมเข้าแถวเคารพธงชาติทุกครั้ง

1.6 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความอดทน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนสามารถควบคุมอารมณ์ได้ เมื่อถูกเพื่อนว่า รองลงมาคือ นักเรียนต่อแถวซื้ออาหารและไม่แทรกแถวแม้ว่าแถวยาวก็ตาม และนักเรียนพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จไม่ว่าจะยากลำบากเพียงใดก็ตาม ส่วนอันดับสุดท้ายได้แก่ นักเรียนมีความอดทนที่จะทำงานให้เสร็จเรียบร้อยด้วยตัวเอง

2. ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกเพศและระดับชั้นเรียน พบว่า

2.1 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านความอดทนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกล่าวถึงประเด็นสำคัญที่ค้นพบจากการศึกษาตามความมุ่งหมายของการวิจัย กรอบแนวคิด และสมมติฐานของการวิจัย ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับ ดังนี้ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความอดทน ด้านตั้งใจ ด้านความซื่อสัตย์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สภาพแวดล้อม สภาพครอบครัว การเลี้ยงดู กล่าวคือ ในปัจจุบันนี้สภาพสังคมได้เปลี่ยนไปทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ประชาชนต่างมุ่งประกอบอาชีพเพื่อจุนเจือครอบครัว ไม่ค่อยได้มีเวลาอยู่กับครอบครัวทำให้เด็กไม่ได้รับการปลูกฝัง แนะนำสิ่งที่ดีอย่างเท่าที่ควร สอดคล้องกับ จินตนา ชาญเชียว (2545, หน้า 30) ที่กล่าวว่า การฝึกวินัยที่ได้ผลนั้น พ่อแม่มีเหตุผลและให้ความรักความเข้าใจ พยายามทำความเข้าใจความรู้สึกของเด็กหรือเรียกว่าการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยจึงจะทำให้เด็กยอมรับมาตรฐานและค่านิยมของสังคมดังนั้นการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยจะทำให้เด็กมีวินัยในตนเองสูงกว่าการเลี้ยงดูแบบอื่น นอกจากนี้ เรา คุณยรัตน์

(2549) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู การจัดกระบวนการกลุ่ม การจัดการเกี่ยวกับการสอนกับพฤติกรรมการมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนพบว่า การปฏิบัติที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก การปฏิบัติที่เกี่ยวกับอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และการปฏิบัติที่เกี่ยวกับเลี้ยงดูแบบปล่อยปะเลยในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษ ต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ อีกทั้งจุดมุ่งหมายหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดมุ่งหมาย เพื่อให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตาม หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต มีสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์ รักการออกกำลังกาย มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข จึงกำหนดรอบความคิดในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ดังนี้ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ โรงเรียนเป็นสถานที่สำคัญในการสร้างระเบียบวินัยให้กับนักเรียน และการ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในวัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สินีนาฏ สุทธิจินดา (2543, หน้า 35) กล่าวว่า วินัยจะช่วยกำหนดทิศทางให้สมาชิกในสังคมประพฤติปฏิบัติในแนวทางเดียวกันเพื่อความสงบเรียบร้อยของส่วนรวม ถ้าหากปราศจากวินัยแล้วการอยู่ร่วมกันของคนในสังคมแต่ละกลุ่มก็จะวุ่นวายสับสน เพราะแต่ละบุคคลจะมีความแตกต่างกัน ทั้งในระดับการศึกษา ความรู้ จิตใจ การอบรมเลี้ยงดู และความต้องการในด้านต่าง ๆ เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันถ้าคนในสังคมนั้น ๆ มีวินัยในตนเองจะทำให้บุคคลนั้นมีความประพฤติที่มีเหตุผล มีความอดทน มั่นคงทางอารมณ์และเป็นผู้มีจริยธรรม ซึ่งจะทำให้คนในสังคม

อยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข การพัฒนาวินัยในตนเองแก่เด็กหรือเยาวชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะช่วยให้เด็กหรือเยาวชนรู้จักดำเนินชีวิตของตนอย่างถูกต้องมีเหตุผลและเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม สามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมอย่างเป็นสุขไม่สร้างปัญหาให้แก่สังคมที่ตนอยู่และยังช่วยพัฒนาสังคมให้ดีขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลชา ศิริเฉลิมพงศ์ (2544, หน้า 99-100) ได้ศึกษาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการกระทำตามระเบียบโรงเรียน การเคารพในสิทธิผู้อื่น ความซื่อสัตย์ และความรับผิดชอบ ในภาพรวม พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน และมีการกระจ่ายน้อย พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีการปฏิบัติมากที่สุดคือความรับผิดชอบ ได้แก่ นักเรียนได้รับมอบหมายให้จัดป้ายนิเทศในวันสำคัญ จะตั้งใจทำดีที่สุดจนสำเร็จ รองลงมา คือ ด้านการเคารพในสิทธิผู้อื่น ได้แก่ ก่อนหยิบสิ่งของเพื่อนมาใช้นักเรียนเห็นว่า ควรบอกเจ้าของก่อนทุกครั้ง และนักเรียนเคารพในความคิดเห็น และสิทธิของผู้อื่น พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ด้านการกระทำตามกฎระเบียบโรงเรียน ได้แก่ การถอดรองเท้าก่อนเข้าห้องเรียนและด้านความซื่อสัตย์ ได้แก่ เมื่อแม่ค้าทอนเงินเกินนักเรียนจะคืนส่วนที่เกินให้แม่เป็นความบกพร่องของแม่ค้าเอง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1.1 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความรับผิดชอบ โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนไม่เล่น และคุยในขณะที่ครูสอน มีการส่งการบ้านหรืองาน ตามกำหนดเวลาที่ครูกำหนด และนักเรียนมีความตั้งใจ และพยายามทำงานตามที่ครูมอบหมายและส่งตรงเวลาเสมอ ส่วนอันดับสุดท้ายได้แก่นักเรียนทำความสะอาดบริเวณที่ได้รับมอบหมายโดยไม่รอลำสั่งจากครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการมีความรับผิดชอบ และพ่อแม่ไม่ได้เข้มงวดควบคุมมอบหมายงานให้เด็กทำที่บ้าน เช่น กวาดบ้าน หุงข้าว ทำกับข้าว เป็นต้นดังที่ กุลชา ศิริเฉลิมพงศ์ (2544, หน้า 99-100) ได้ศึกษาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการกระทำตามระเบียบโรงเรียน การเคารพในสิทธิผู้อื่น ความซื่อสัตย์ และความรับผิดชอบ ในภาพรวม พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ อยู่ในระดับปานกลาง พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีการปฏิบัติมากที่สุดคือความรับผิดชอบ ได้แก่ นักเรียนได้รับมอบหมายให้จัดป้ายนิเทศในวันสำคัญ จะตั้งใจทำดีที่สุดจนสำเร็จ รองลงมา คือ ด้านการเคารพในสิทธิผู้อื่น ได้แก่ ก่อนหยิบสิ่งของเพื่อนมาใช้นักเรียนเห็นว่า ควรบอกเจ้าของก่อนทุกครั้ง และนักเรียนเคารพในความคิดเห็น และสิทธิ

ของผู้อื่นพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ด้านการกระทำตามกฎระเบียบโรงเรียน ได้แก่ การถอดรองเท้าก่อนเข้าห้องเรียนและด้านความซื่อสัตย์ ได้แก่ เมื่อแม่ค้าทอนเงินเกินนักเรียนจะคืนส่วนที่เกินให้แม่เป็นความบกพร่องของแม่ค้าเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัยนา จันทมิตร (2547, หน้า 34) ได้กล่าวว่าความรับผิดชอบคือ ความสนใจ ความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายามและละเอียดรอบคอบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย รักษาสิทธิและหน้าที่ของตนด้วยความเต็มใจ ไม่ว่าจะกระทำผิดหรือถูก ไม่ปิดความรับผิดชอบไปให้ผู้อื่นและพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้ผลยิ่งขึ้น โดยไม่ทอดทิ้งแม้จะมีอุปสรรคนานาประการก็ตาม อีกทั้งยังมีความกระตือรือร้น มุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จอย่างดี ตามความสามารถของบุคคลนั้น เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานต่าง ๆ จะแสดงพฤติกรรมให้สังเกตได้ เช่น ความสนใจ ความตั้งใจ เอาใจใส่และขยันหมั่นเพียรที่จะปฏิบัติงานให้สำเร็จไม่เลียงงาน ติดตามงานและยอมรับผลจากงานที่ตนกระทำโดยมีความพร้อมในการปรับปรุงแก้ไขงาน ให้ดีขึ้นเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อติเดช ศรีบุญทอง (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่อง วินัยและการเสริมสร้างวินัยในตนเองให้กับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ตามทัศนะของอาจารย์ผู้สอนวิทยาลัยพลศึกษา ผลการวิจัย พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิทยาลัยพลศึกษาเห็นว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาไม่ปฏิบัติตามวินัยด้านความรับผิดชอบ อยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นก่อนจะทำอะไรนักเรียนจะวางแผนไว้ล่วงหน้าเสมอ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ก่อนจะทำอะไร นักเรียนจะวางแผนไว้ล่วงหน้าเสมอ นักเรียนกล้าคิดและตัดสินใจทำงาน โดยไม่กลัวการผิดพลาด และนักเรียนกล้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยเหตุด้วยผลจนเป็นที่ประจักษ์ชัด ส่วนอันดับสุดท้าย นักเรียนกล้าที่จะซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ ในชั้นเรียนหากนักเรียนสงสัยหรือไม่เข้าใจในเนื้อหาของวิชาที่เรียน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ นักเรียนโรงเรียนสตึก ยังไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองมากนัก ทำให้ไม่กล้าแสดงออก ซักถามหรือการแสดงความคิดเห็น ดังที่ เมทินี ด่านขำอยู่ (2544, หน้า 9) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นความสามารถในการแสดงออกของเด็กด้วยความมั่นใจ ซึ่งสามารถสังเกตได้จากท่าทาง การกระทำ การแสดงความคิดเห็น หรือภาษาของเด็กและใช้ชีวิตร่วมกับสังคมได้อย่างเหมาะสมซึ่งความเชื่อมั่นในตนเองนั้นจะเกิดขึ้นเองด้วยการสร้างบรรยากาศให้เด็กได้พัฒนาอย่างอิสระและอบอุ่นใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญผา หันทะยุง (2554, หน้า 44) ได้สรุปว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง บุคลิกของบุคคลที่มีความกล้าหาญในการแสดงออก โดยมีการวางแผน กล้าตัดสินใจในการทำงานมีความตั้งใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง กล้าเสนอความคิดเห็น และ

กล้าแสดงออก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรางค์ วิเชียรพงษ์ (2556, หน้า 38) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง บุคลิกของบุคคลที่มีความกล้าหาญในการแสดงออก กล้าเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ และตัดสินใจด้วยความมั่นใจ มีความภาคภูมิใจในตนเองสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชิสา สุริย์แสง (2553) ได้ศึกษากิจกรรมการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ความมีวินัยของนักเรียนด้านการปฏิบัติจะขาดความเชื่อมั่นในตนเองน้อย ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความเป็นผู้นำ โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนไม่ใช้อำนาจของตนเองในฐานะหัวหน้ากลุ่มมาขัดขวางการร่วมแสดงความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม รองลงมาคือ นักเรียนเสียสละเวลามากกว่าเพื่อนในการทำงานกลุ่มให้สำเร็จและผลงานออกมาดีที่สุด และนักเรียนจะแสดงความคิดเห็นให้เพื่อนฟังอย่างมีเหตุผล ส่วนอันดับสุดท้ายได้แก่ นักเรียนฟังเหตุผลของผู้ร่วมงานแล้วนำมาไตร่ตรองก่อนตัดสินใจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนสตึก ส่วนใหญ่ไม่กล้าแสดงออก ไม่มีกิจกรรมให้เด็กได้แสดงศักยภาพตามความสามารถที่ตนเองมี ถึงแม้จะมีกิจกรรมให้นักเรียนได้แสดงออกถึงความเป็นผู้นำแต่มีค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับกิจกรรมทางวิชาการดังนั้น โรงเรียนควรเพิ่มกิจกรรมที่เสริมสร้างความเป็นผู้นำ เช่น โครงการค่ายนักเรียนแกนนำ English camp หรือแม้กระทั่งการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่ได้มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ด้านความเป็นผู้นำให้กับนักเรียนเน้นในเรื่องของความเสียสละ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การร่วมมือกันทำงานรู้จักการแบ่งปัน และแบ่งหน้าที่กันอย่างเสมอภาค ไม่ลำเอียง มีการให้อภัยซึ่งกันและกัน โดยการใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น กิจกรรม English camp กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้นำเพื่อประโยชน์ เป็นต้น ดังที่ กิติพันธ์ รุจิรกุล (2539) ที่กล่าวไว้ว่า ผู้นำ คือ บุคคลที่ถูกแต่งตั้ง หรือได้รับการยกย่องขึ้นมาให้เป็นหัวหน้าแต่จะมีพฤติกรรมอย่างไรขึ้นอยู่กับตัวบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2540) กล่าวว่า ผู้นำคือบุคคลที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งใน 5 อย่างดังต่อไปนี้ 1) มีบทบาทหรืออิทธิพลต่อคนในหน่วยงานมากกว่าคนอื่น 2) มีบทบาทเหนือบุคคลอื่น ๆ 3) มีบทบาทที่สำคัญที่สุดที่ทำให้หน่วยงานบรรลุเป้าหมาย 4) ได้รับเลือกจากผู้อื่นให้เป็นผู้นำ 5) เป็นหัวหน้าของกลุ่ม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เนตร์พัฒนา ยาวีราช (2546, หน้า 1) กล่าวว่า ผู้นำ คือ บุคคลที่ได้รับการยอมรับและยกย่องจากบุคคลอื่นซึ่งได้รับการแต่งตั้งขึ้นมาให้เป็นหัวหน้าหรือผู้นำในการดำเนินการต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรางค์ วิเชียรพงษ์ (2556, หน้า 39) กล่าวว่าผู้นำ คือ

บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการทำหน้าที่ของตำแหน่งผู้นำ เช่น การชี้แนะ สั่งการและช่วยเหลือให้กลุ่มปฏิบัติงานได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อทำหน้าที่นำพาสมาชิกในการดำเนินการต่าง ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้นำจะต้องถึงพร้อมด้วยความรู้พัฒนาตนเองอยู่เสมอและมีเมตตาธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชัยภณ วงศาโรจน์ (2557, หน้า 18) ที่พบว่า ปัจจัยหลักของการเป็นผู้นำจะประกอบด้วยคุณลักษณะ 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านทัศนคติ ด้านคุณธรรม จริยธรรมและด้านบุคลิกภาพ

1.4 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความซื่อสัตย์ โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนทำการบ้านด้วยตนเองทุกครั้ง เมื่อนักเรียนเก็บของได้แม้ไม่มีใครเห็นก็จะไม่เก็บไว้เองและรีบนำไปแจ้งครูแหว และเมื่อแม่ค้าทอนเงินให้เกิน นักเรียนจะคืนส่วนที่เกินให้กับแม่ค้าถึงแม้เป็นความผิดของแม่ค้าเอง ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ เมื่อนักเรียนทำผิดหรือทำของเสียหายนักเรียนจะยอมรับผิด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะถึงแม้โรงเรียนได้ส่งเสริมให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสม และตรงต่อความเป็นจริง ประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมา ทั้งกาย วาจา ใจ ต่อตนเองและผู้อื่น รวมตลอดทั้งต่อหน้าที่การงานและคำมั่นสัญญา ความประพฤติตรงไปตรงมา และจริงใจในสิ่งที่ถูกที่ควร ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม รวมไปถึงการไม่คิดคดทรยศ ไม่คดโกงและไม่หลอกลวง นอกจากนี้แล้ว แต่นักเรียนยังไม่ได้ตระหนักถึงและเห็นความสำคัญของความซื่อสัตย์ ดังนั้นครูผู้สอนควรสอดแทรกเรื่องความซื่อสัตย์ไปในเนื้อหาบทเรียนที่สอนจะช่วยเสริมสร้างหรือปลูกฝังความซื่อสัตย์รวมถึงการเสริมแรงทางบวกให้กับนักเรียนที่ทำความดี มีความซื่อสัตย์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อมรรัตน์ เทพกำปนาท (2549) ที่กล่าวว่า ความซื่อสัตย์มีหลายอย่าง เช่นความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ความซื่อสัตย์ต่อครอบครัว ความซื่อสัตย์ต่อมิตร ความซื่อสัตย์ต่อประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับ ชีรบุษ สุนทร (2557) ที่ได้กล่าวว่า ความซื่อสัตย์ คือ การประพฤติอย่างเหมาะสมและตรงความเป็นจริง ประพฤติอย่างตรงไปตรงมาทั้งกาย วาจา ใจ ต่อตนเองและผู้อื่น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรรัตน์ พันสนาชี (2557, หน้า 41) ได้กล่าวว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติตนอย่างเหมาะสมตรงไปตรงมา ตามความเป็นจริงทั้งกาย วาจา ใจ มีความรับผิดชอบและเสียสละ ปฏิบัติตนตามความเป็นจริงโดยมีเจตนาที่บริสุทธิ์ทั้งต่อตนเองและส่วนรวม

1.5 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความตั้งใจ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ เมื่อนักเรียน

ได้รับมอบหมายให้ทำอะไร นักเรียนจะทำให้สำเร็จ รองลงมาคือ นักเรียนตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากครู และขณะเรียนนักเรียนตั้งใจฟังและไม่เล่นขณะครูสอน ส่วนอันดับสุดท้ายได้แก่นักเรียนตั้งใจทำกิจกรรมเข้าแถวเคารพธงชาติทุกครั้ง ทั้งนี้อาจเป็นนักเรียนโรงเรียนสตึก ให้ความสำคัญกับโทรศัพท์มือถือมากเกินไปและมีจออยู่กับโทรศัพท์จนเกินไป จนทำให้นักเรียนขาดความกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมอื่น ส่งผลให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ตนเองได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถจึงส่งผลให้นักเรียนมีความตั้งใจอยู่ในระดับปานกลาง ดังที่ อำนาจ จันทรมหา (2542, หน้า 110-115) ได้ศึกษาจริยธรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนนักศึกษาในจังหวัดร้อยเอ็ด 9 ด้าน ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบด้านความตั้งใจ ด้านความอดทน ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความตรงต่อเวลา ด้านการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม และด้านความเสียสละ พบว่า นักเรียนนักศึกษาในจังหวัดร้อยเอ็ดโดยรวมทุกสังกัดมีระดับจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูวดล แก้วมณี (2551, หน้า 4) ได้กล่าวว่า ความตั้งใจเรียน หมายถึง การที่นักเรียนแสดงความสนใจ เอาใจใส่ในการเรียนการสอนของครู ติดตามการเรียนการสอน โดยการตอบคำถามเกี่ยวกับการเรียน ทำงานและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงการเอาใจใส่รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรางค์ วิเชียรพงษ์ (2555, หน้า 41) กล่าวว่า ความตั้งใจ หมายถึง ความพยายามที่จะทำงานให้สำเร็จลุล่วงโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่าง ๆ

1.6 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความอดทน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนสามารถควบคุมอารมณ์ได้ เมื่อถูกเพื่อนว่า นักเรียนต่อแถวซื้ออาหารและไม่แทรกแถวแม้ว่าแถวยาวก็ตาม และนักเรียนพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จไม่ว่าจะยากลำบากเพียงใดก็ตาม ส่วนอันดับสุดท้ายได้แก่นักเรียนมีความอดทนที่จะทำงานให้เสร็จเรียบร้อยด้วยตัวเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนโรงเรียนสตึก ได้รับการเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบสมัยใหม่ ที่สะดวกสบายมากจนเกินไป และมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย ไม่รู้จักความยากลำบาก รอคอยไม่เป็น อารมณ์ร้อน ดังที่ อำนาจ จันทรมหา (2542, หน้า 110-115) ได้ศึกษาจริยธรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนนักศึกษาในจังหวัดร้อยเอ็ด 9 ด้าน ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความตั้งใจ ด้านความอดทน ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความตรงต่อเวลา ด้านการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม และด้านความเสียสละ พบว่า นักเรียนนักศึกษาในจังหวัดร้อยเอ็ดโดยรวมทุกสังกัดมีระดับจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ

งานวิจัยของ มนตรี กำลังดี (2543, หน้า 41) ให้ความหมายของความอดทนไว้ว่า หมายถึง ความหนักแน่นของจิตใจที่จะยืนหยัดต่อสู้กับปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ด้วยความอดทน ไม่มี ความหวั่นไหว อดทนต่อความทุกข์ซึ่งเกิดจากความเจ็บป่วย อดทนต่อความเจ็บใจ อดทนต่อ ความเหนื่อยยากตรากตรำ และสอดคล้องของงานวิจัย วุฒิสักดิ์ ชีระวิทย์ (2550) กล่าวว่า การปฏิบัติ ตนให้เป็นคนมีความมั่นคงทางอารมณ์สามารถควบคุมอารมณ์ได้อย่างมีเหตุผล ยืนหยัดต่อสู้ ปัญหาไม่ทอดทิ้งหรือยอมแพ้ต่ออุปสรรคใด

2. ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกเพศและระดับชั้นเรียน พบว่า

2.1 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านความอดทนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยนักเรียนหญิงมีวินัยในตนเองสูงว่านักเรียนชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การฝึกอบรมเด็กแต่ละเพศที่แตกต่างกัน และการยอมรับหรือการปฏิเสธจาก สังคมมีความหมายต่อเด็กหญิงมากกว่าเด็กชายเพราะสังคมไทยจะเข้มงวดกวดขันความประพฤติ เด็กหญิงมากกว่าเด็กชายหรืออาจเป็นเพราะการบริหารของโรงเรียนที่มุ่งเน้นการปลูกฝังวินัยให้ นักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพันธ์ พรหมดี (2545) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมคิด ระเบียบวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและมีสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน พบว่า นักเรียนชายมีพฤติกรรมคิดระเบียบ มากกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และดังที่ วุฒิสักดิ์ ชีระวิทย์ (2550) ศึกษา ปัญหาความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า ความมีวินัยในตนเองของ นักเรียน โรงเรียนศรีราชาที่มีเพศแตกต่างกันทั้งโดยรวมและรายด้าน เพศหญิงมีวินัยในตนเอง มากกว่าเพศชาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญผา หันทะยุง (2554) ศึกษาวินัยนักเรียน โรงเรียนวัง หลังพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 พบว่า โดยรวมและรายด้าน ส่วนใหญ่มีวินัยค่อนข้างสูง เมื่อจำแนกตามความคิดเห็นของนักเรียนเพศชายและเพศหญิงโดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ นวรัตน์ พึ่งเกษม (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาวินัยนักเรียนใน โรงเรียนประถมศึกษา และขยาย โอกาสทางการศึกษา กลุ่มเครือข่ายอัมพวา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สมุทรสงคราม พบว่าวินัยนักเรียนประถมศึกษา และขยายโอกาสทางการศึกษาโดยจำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนด้านความอดทน แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงจะมีความหนักแน่นของจิตใจที่จะยืนหยัดต่อสู้กับปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ด้วยความอดทน ไม่มีความหวั่นไหว อดทนต่อความทุกข์ซึ่งเกิดจากความเจ็บป่วย อดทนต่อความเจ็บใจ อดทนต่อความเหนื่อยยากตรากตรำ ที่มากระทบ ใช้สติปัญญาในการควบคุมตนเองให้เป็นคนที่มีเหตุผลอยู่ตลอดเวลา ไม่ท้อถอยหรือยอมแพ้ สามารถเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ และอีกทั้งยังสามารถปฏิบัติตนตามกฎระเบียบได้ไม่แตกต่างกัน เพราะความมีวินัยในตนเองเป็นสิ่งที่มีการปลูกฝังตั้งแต่วัยเด็กและวัยรุ่น แสดงให้เห็นว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา เป็นช่วงวัยรุ่น ต้องการยอมรับจากบุคคลอื่น จึงมีการประพฤติตนไปในทางที่ไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง เพื่อให้ตนเองสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข จึงส่งผลให้ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัย รัตนาภรณ์ สมบัติตรา (2552) ศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอักษรบริหารธุรกิจ จังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอักษรบริหารธุรกิจ จังหวัดระยอง ด้านความอดทน ที่มีเพศต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรรัตน์ พันสนาชี (2557) ศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดระนอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 ผลการวิจัยพบว่าการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดระนอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 ด้านความอดทน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามระดับชั้นเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่านักเรียนโรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีวินัยในตนเองต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การที่นักเรียนอยู่ในระดับชั้นเรียนที่ต่างกันทำให้มีความอดทน และพฤติกรรมความซื่อสัตย์ ต่างกัน เนื่องจากอายุที่ต่างกัน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นชั้นที่พึงจบจากระดับประถมตอนปลายยังมีพฤติกรรมเหมือนเด็กและยังเชื่อฟังการอบรมสั่งสอนจากครู ความมีวินัยในตนเองจึงสูงกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีการปรับตัวเข้าสู่วัยรุ่นมีความคุ้นเคยกับเพื่อนและรู้แนวทางการแล้วรวมทั้งความกึกคะนองตามวัยทำให้ความอดทนและความซื่อสัตย์ลดน้อยลง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นช่วงเตรียมตัวเพื่อเข้าสู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเรียนต่อด้านสายอาชีพ และอยู่ในช่วงวัยรุ่นเป็นวัยที่ค้นหาบุคลิกภาพของตนเองเป็นวัยที่รักพวกพ้อง ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนและสังคม จึงอาจเป็นสาเหตุ

หนึ่งที่ทำให้พฤติกรรมความมีวินัยบางส่วนลดน้อยลงกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ส่งผลให้ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนต่างกัน ดังที่ วิศิษฐ์ อ้นขวัญเมือง (2551, หน้า 4) ได้ศึกษาการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อวิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนกตามระดับชั้น คือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนต่างระดับชั้นกันมีการปฏิบัติตามวินัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปฏิบัติตามวินัยมากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา ประระมะ (2553) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 เมื่อจำแนกตามระดับชั้น พบว่าพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ด้านความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง ความมุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีระดับพฤติกรรมเชิงคุณธรรม จริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุปผา หันทะบุง (2554) ศึกษาวินัยนักเรียน ในโรงเรียนวังหลังพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 พบว่า เมื่อจำแนกตามความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 ทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ฤทธิ์ สมนึก (2555) ศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวังจันทร์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 พบว่า เมื่อจำแนกตามระดับชั้นทั้งโดยรวมและรายด้าน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ อมรรัตน์ พันธ์สนาชี (2557, หน้า 46) ได้ทำการวิจัยเรื่องพัฒนาการทางคุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาในภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง 480 คนซึ่งศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 2 จากโรงเรียนในภาคใต้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบดีไฟนิง อิชซู (The defining issue test) ของเรสต์ (Rest) ซึ่งพัฒนามาจากแบบวัดคุณธรรมจริยธรรมของโคลห์ลเบิร์ก (Kohlberg) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีพัฒนาการทางคุณธรรมจริยธรรมสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้จากผลการศึกษาวิจัย เรื่อง ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษา เขต 32 สามารถให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1.1 ด้านความรับผิดชอบ ครูควรมีการกวาดขันให้นักเรียนทำความสะอาดบริเวณที่ได้รับผิดชอบโดยไม่ร้อคำสั่งจากครู

1.2 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนกล้าที่จะซักถามหากมีข้อสงสัยต่าง ๆ ในชั้นเรียนหากนักเรียนสงสัยหรือไม่เข้าใจในเนื้อหาของวิชาที่เรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง และกล้าแสดงออก

1.3 ด้านความเป็นผู้นำ ครูควรส่งเสริมความเป็นผู้นำให้นักเรียนผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน โดยเน้นเน้นย้ำนักเรียนในพฤติกรรมพร้อมที่จะให้อภัยผู้อื่นเมื่อทำผิดพลาด โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์

1.4 ด้านความซื่อสัตย์ ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองเมื่อทำผิดหรือทำของเสียหาย นักเรียนจะยอมรับผิดในสิ่งที่ตนทำ

1.5 ด้านความตั้งใจ ควรส่งเสริมความตั้งใจในการทำกิจกรรมต่างที่โรงเรียนจัดขึ้น เช่น เข้าแถวเคารพธงชาตินักเรียนต้องใจทำกิจกรรมอย่างเต็มใจ

1.6 ด้านความอดทน ควรส่งเสริม และพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้นักเรียนมีความอดทนที่จะทำงานให้เสร็จเรียบร้อยด้วยตัวเอง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านความซื่อสัตย์

2.2 ควรศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ตามทัศนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ

2.3 ควรศึกษาแนวทางเสริมสร้างวินัยในตนเอง ตามความคิดเห็นของนักเรียน โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

บรรณานุกรม

- กมลจันทร์ ชื่นฤทธิ. (2552). การพัฒนาความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมประกอบเพลงคุณธรรมตามพระราชดำรัส. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย,
สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
กรมวิชาการ. (2542). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านความรับผิดชอบ
และมีวินัยในตนเอง. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- กิตติพันธ์ รุจิรกุล. (2539). พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์.
- กุลชา ศรีเฉลิมพงศ์. (2544). แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการพัฒนาสังคม, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กัลยา ศรีปาน. (2542). ศึกษาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนบุญเลิศ
อนุสรณ์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- กาญจนา ประมะ. (2553). การศึกษาพฤติกรรมเชิงคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน ช่วงวัยที่ 3
โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3. การศึกษาค้นคว้า
ด้วยตนเองศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กุลยา ดันดิผลาชีวะ. (2543). การสอนแบบจิตปัญญา: แนวการใช้ในการสร้างแผนการสอน
ระดับชั้นอนุบาลศึกษา. กรุงเทพฯ: เอดิสัน เพรสโปรดักส์.
- จินตนา ชาญเขียว. (2545). การศึกษาสภาพการมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค สังกัด
กรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันราชภัฏ
กำแพงเพชร.
- ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม. (2544). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.
- ณรงค์ฤทธิ์ สมนึก. (2555). ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัง
จันทร์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. งานนิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ณัฐพร สตากรณ. (2540). การศึกษาองค์ประกอบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนทหารและพลเรือน. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐรดี โพธิทิพย์. (2547). การมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทิพาวรรณ แสงพันธ์. (2542). การส่งเสริมระเบียบวินัยของนักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทัศนียา แสนทิพย์. (2559). การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนนิคมสร้างตนเอง จังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยองเขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธนาพร ศรีโสภณ. (2553). การศึกษาพฤติกรรมความมีวินัยของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับปานกลางจากการฝึกของผู้ปกครองที่ได้รับการฝึกโดยชุดฝึกอบรมพัฒนาพฤติกรรมความมีวินัย. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธนู วุฒิเกียรติไพบูลย์. (2542). การศึกษาการประพฤติดวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามทัศนะของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธีรนุช สุนทร. (2557). การจัดการความขัดแย้งในองค์กร. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- นวรรตน์ พึ่งเกษม. (2556). การศึกษาวินัยนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษาและขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- นัยนา จันทมิตร. (2547). ผลของการสอนแบบกิจกรรมโครงการในวิชาภาษาไทยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน มะขามสรรเสริญ จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เนตร์พัฒนา ยาวีราช. (2546). การจัดการสมัยใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เซนต์อัลเอกซ์เพรส.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2555). วินัยในตนเองและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง. วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 17(1), 3-15.
- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. (2535). การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง. วารสารการวัดผลการศึกษามศว. มหาสารคาม, 3(1), 22-25.
- บุปผา หันทะยุง. (2554). การศึกษาวินัยนักเรียนใน โรงเรียนวังหลังวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พนัส หันนาคินทร์และคณะ. (2542). สร้างเสริมลักษณะนิสัย. กรุงเทพฯ: เมื่คการพิมพ์.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). (2543). การศึกษากับการพัฒนามนุษย์. กรุงเทพฯ: มูลนิธิพุทธธรรม.
- พิชญณา วงศาโรจน์. (2557). ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่พึงประสงค์: กรณีศึกษากรรกำลังพลทหารบก.งานนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ภูวคณ แก้วมณี. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เมทินี ด่านยังอยู่. (2544). แนวโน้มอัตราการเปลี่ยนแปลงความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่เกิดจากการจัดประสบการณ์การเล่นสมมติ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาด้านปฐมวัย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มนตรี กำลั้งดี. (2543). ศึกษาจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอกะปง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพังงา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ.

- รัตนกรณ์ สมบัติตรา. (2552). *การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนอักษรบริหารธุรกิจ จังหวัดระยอง*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมี.
- เรขา คลุยรัตน์. (2549). *ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู การจัดกระบวนการกลุ่ม การจัดการเกี่ยวกับการสอนกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียน*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- โรงเรียนสตึก. (2560). *รายงานประเมินตนเอง ประจำปีการศึกษา 2560*. บุรีรัมย์: โรงเรียนสตึก.
- วินัย พัฒนรัฐ และคณะ. (2546). *กิจกรรมปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด สารการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประสานมิตร.
- วิศิษฐ์ อ้นขวัญเมือง. (2551). *การปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อวิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วุฒิสักดิ์ ชีระวิทย์. (2550). *การศึกษาปัญหาความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนศรีราชา จังหวัดชลบุรี*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิรินันท์ วรรณกิจ. (2545). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีวิเคราะห์แบบสหสัมพันธ์คาโนนิกอล*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริลักษณ์ เกิดจันทร์ตรง. (2540). *ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนกับพฤติกรรมทางจริยธรรมตามความคิดเห็นของผู้สอนในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สฎายุ ชีระวิชิตระกูล. (2557). *กฎหมายสำหรับผู้บริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: เก็ทบู๊ตคอรี่เอช่น.

- สุนันท์ พรหมดี. (2545). การเปรียบเทียบพฤติกรรมผิกระเปียบของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดของแก่น ที่ได้รับการเลี้ยงดูและมีสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน.
งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สังคม วงศ์พินิจ. (2548). ปัญหาการประพฤติดิวินัยของนักเรียน โรงเรียนทัพพระยาพิทยา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สระแก้ว เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา, บัณฑิตมหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สัญญา มีชัย. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างการมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัย
บูรพา.
- สินีนากู สุทธิจินดา. (2543). การศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียนสาขาวิชาพาณิชยการ โรงเรียน
อาชีวศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร.งานนิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุรางค์ วิเชียรพงษ์. (2555). การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนเทศบาล 1
(สดาวร) สังกัดเทศบาลเมืองบ้านบึง จังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2540). การเสริมสร้างวินัย: คู่มือแนวทางปฏิบัติ.
กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.
2552-2561). กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2540). *ความขัดแย้งการบริหารเพื่อสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: เลิฟ แอนด์ ลิฟ เพรส.
- หรรทราย อ่อนอาจ. (2556). *ศึกษาปัญหาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดชลบุรี*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อดิเดช ศรีบุญทอง. (2548). *วินัยและการเสริมสร้างวินัยในตนเองให้กับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ตามทัศนะของอาจารย์ผู้สอนวิทยาลัยพลศึกษา*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อมรรัตน์ เทพกำปนาท. (2549). *ความซื่อสัตย์นั้นสำคัญไฉน*. เข้าถึงได้จาก <http://www.culture.go.th/study.php?&YY=2549&MM=2&DD=3>
- อมรรัตน์ พันสนาชี. (2557). *การศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดระนอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อัญชิสา สุรีย์แสง. (2553). *การใช้กิจกรรมพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จังหวัดเพชรบุรี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Crawley, S. J. (1983). *Strategies for guiding content reading*. New York: McGraw-Hill
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.
- Good, C. V. (1973). *Diction of education*. New York: McGraw-Hill.
- Kohlberg, L. (1976). *Moral stage and moralization: The cognitive development and behavior: Theory research and social issues*. New York: Holt, Reinhart and Winston.
- Krejcie, R.V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Lanier, S. P. (1993). *Promoting moral and conceptual development in rural adolescents (Moral development, rural students, peer facilitators)*. New York: McGraw-Hill.
- McMullen, C. M. (1985). Effective discipline and contingency management system in adolescent. *Dissertation Abstracts International*, 46(7), 616-A.
- Osakwe, V. C. (1981). *Moral education discussion skills for a beginning experience in the use of Kohlberg's stage-development model*. New York: McGraw-Hill.
- Piaget, J. (1932). *The moral judgment of the child*. London: Routledge and Kegan Paul.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

(สำเนา)

ที่ ศธ. 6621.8/ ว.462

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

12 พฤษภาคม 2560

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย

เรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เค้าโครงการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายธีรเมธ เสาร์ทอง นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา รหัส 57970017 ได้รับความเห็นชอบให้ทำงานนิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยอยู่ในควบคุมดูแลของ ดร. ภารดี อนันต์นาวี เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนของการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ภาควิชาการบริหารการศึกษา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

สุเมธ งามกนก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 0-3810-2052

โทรสาร 0-3874-5811

(สำเนา)

ที่ ศธ. 6621.8/ ว.463

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

16 พฤษภาคม 2560

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนสตึก

ด้วย นายธีรเมธ เสาร์ทอง นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา รหัส 57970017 ได้รับความเห็นชอบให้ทำงานนิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยอยู่ในควบคุมดูแลของ ดร. ภารดี อนันต์นำวิ เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนของการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ ภาควิชาการบริหารการศึกษา มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

สุเมธ งามกนก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 0-3810-2052

โทรสาร 0-3874-5811

(สำเนา)

ที่ ศธ. 6621.8/ ว.464

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

18 พฤษภาคม 2560

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

ด้วย นายธีรเมธ เสาร์ทอง นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา รหัส 57970017 ได้รับความเห็นชอบให้ทำงานนิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยอยู่ในควบคุมดูแลของ ดร. ภารดี อนันต์นำวี เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ภาควิชาการบริหารการศึกษา มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 0-3810-2052

โทรสาร 0-3874-5811

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ต้องการศึกษาการมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ตามที่สนใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับเป็นข้อมูลเพื่อการศึกษาเท่านั้น ซึ่งการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ไม่มีผลต่อนักเรียนแต่อย่างใด แต่จะนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการวิจัย และการสร้างเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

ในแต่ละข้อคำถามจะมีช่องให้นักเรียนเลือก 4 ช่อง คือ บ่อยที่สุด บ่อย นาน ๆ ครั้ง ไม่เคย

ขอให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วพิจารณาว่าเป็นความจริงอยู่ในระดับใด แล้วใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างขวามือให้ตรงกับระดับความเป็นจริงตามทัศนะของนักเรียน

ธีรเมธ เสาร์ทอง

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย**เรื่อง ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก****สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32****คำชี้แจง** แบบสอบถามมี 2 ตอน**ตอนที่ 1** เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม**ตอนที่ 2** เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน

ขอความกรุณานักเรียนตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ซึ่งการตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะไม่มีผลต่อนักเรียนแต่อย่างใด แต่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการวิจัย และการพัฒนานักเรียนในด้านคุณธรรม จริยธรรมเท่านั้น

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม**คำชี้แจง** โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับสภาพเป็นจริงของท่าน**1. เพศ** ชาย หญิง**2. ระดับชั้น** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในระดับช่อง การมีส่วนร่วมที่ตรงกับความเป็นจริงตาม
ความคิดเห็นของนักเรียนโดยมีระดับความคิดเห็น ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ มากที่สุด
4 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก
3 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง
2 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ น้อย
1 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ข้อที่	ความวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
	ด้านความรับผิดชอบ					
1	นักเรียนมีความตั้งใจ และพยายามทำงานตามที่ครู มอบหมายและส่งตรงเวลาเสมอ					
2	มีการส่งการบ้านหรืองาน ตามกำหนดเวลาที่ ครูกำหนด					
3	นักเรียนไม่เล่น และคุยในขณะที่ครูสอน					
4	นักเรียนยินดีที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของ โรงเรียน					
5	นักเรียนทำความสะอาดบริเวณที่ได้รับมอบหมาย โดย ไม่รอคำสั่งจากครู					
	ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง					
1	นักเรียนกล้าคิดและตัดสินใจทำงานโดยไม่กลัวการ ผิดพลาด					

ข้อที่	ความวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
2	นักเรียนกล้าที่จะซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ ในชั้นเรียน หากนักเรียนสงสัยหรือไม่เข้าใจในเนื้อหาของวิชาที่เรียน					
3	นักเรียนกล้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยเหตุผลด้วยผลจนเป็นที่ประจักษ์ชัด					
4	ก่อนจะทำอะไร นักเรียนจะวางแผนไว้ล่วงหน้าเสมอ					
5	เมื่อครูให้ออกไปเล่าเรื่องหรือเป็นตัวแทนอภิปรายเรื่องใด ๆ หน้าห้องเรียน นักเรียนจะออกไปทันทีโดยไม่ชักช้า					
	ด้านความเป็นผู้นำ					
1	นักเรียนเสียเวลามากกว่าเพื่อนในการทำงานกลุ่มให้สำเร็จและผลงานออกมามีดีที่สุดในกลุ่ม					
2	นักเรียนไม่ใช้อำนาจของตนเองในฐานะหัวหน้ากลุ่มมาขัดขวางการร่วมแสดงความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม					
3	นักเรียนวางตัวเป็นกลาง เมื่อเพื่อน ๆ มีความขัดแย้งกันทางความคิด					
4	นักเรียนฟังเหตุผลของผู้ร่วมงานแล้วนำมาไตร่ตรองก่อนตัดสินใจ					
5	นักเรียนจะแสดงความคิดเห็นให้เพื่อนฟังอย่างมีเหตุผล แต่ถ้ามติของกลุ่มไม่ยอมรับก็จะปฏิบัติตามมติของกลุ่ม					
	ด้านความซื่อสัตย์					
1	เมื่อนักเรียนเก็บของได้แม้ไม่มีใครเห็นก็จะไม่เก็บไว้เองและ รีบนำไปแจ้งครูเวร					

ข้อที่	ความวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
2	เมื่อแม่ค้าทอนเงินให้เกิน นักเรียนจะคืนส่วนที่เกิน ให้กับแม่ค้าถึงแม้เป็นความผิดของแม่ค้าเอง					
3	นักเรียนรู้สึกผิด ถ้าหยิบของของผู้อื่นโดยไม่ได้รับ อนุญาต					
4	เมื่อนักเรียนทำผิดหรือทำของเสียหายนักเรียนจะ ยอมรับผิด					
5	นักเรียนทำการบ้านด้วยตนเองทุกครั้ง					
	ด้านความตั้งใจ					
1	นักเรียนตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย จากครู					
2	นักเรียนตั้งใจทำงานและส่งงานที่ได้รับมอบหมาย ตรงตามกำหนดเวลา					
3	ขณะเรียนนักเรียนตั้งใจฟังและไม่เล่นขณะครูสอน					
4	นักเรียนตั้งใจทำกิจกรรมเข้าแถวเคารพธงชาติทุก ครั้ง					
5	เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำอะไร นักเรียนจะ ทำให้สำเร็จ					
	ด้านความอดทน					
1	นักเรียนพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จไม่ ว่าจะยากลำบากเพียงใดก็ตาม					
2	นักเรียนมีความอดทนที่จะทำงานให้เสร็จเรียบร้อย ด้วยตัวเอง					
3	นักเรียนขยันหมั่นเพียรในการอ่านหนังสือทำงานส่ง ครูในวิชาที่ไม่ชอบเพราะกลัวสอบตก					

ข้อที่	ความวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตรี	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
4	นักเรียนต่อแถวซื้ออาหารและไม่แทรกแถวแม้ว่าแถว ยาวก็ตาม					
5	นักเรียนสามารถควบคุมอารมณ์ได้ เมื่อถูกเพื่อนว่า					

ภาคผนวก ค

ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

ตารางที่ 22 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตรีศรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1.	.47	20.	.81
2.	.88	21.	.78
3.	.85	22.	.83
4.	.52	23.	.45
5.	.50	24.	.83
6.	.73	25.	.52
7.	.49	26.	.73
8.	.45	27.	.53
9.	.74	28.	.77
10.	.82	29.	.74
11.	.41	30.	.58
12.	.37		
13.	.40		
14.	.79		
15.	.44		
16.	.80		
17.	.53		
18.	.77		
19.	.54		

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .90

**แบบประเมินความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อความวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32**

คำชี้แจง : ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อความวินัยในตนเองของ
นักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โดยใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องคะแนน การพิจารณา
พร้อมเขียน ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ การนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

ข้อที่	รายการประเมิน ความวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก	คะแนนการพิจารณา		
		1	0	-1
ด้านความรับผิดชอบ				
1	นักเรียนมีความตั้งใจ และพยายามทำงานตามที่ครูมอบหมายและส่งตรง เวลาเสมอ			
2	มีการส่งการบ้านหรืองาน ตามกำหนดเวลาที่ครูกำหนด			
3	นักเรียนไม่เล่น และคุยในขณะที่ครูสอน			
4	นักเรียนยินดีที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน			
5	นักเรียนทำความสะอาดบริเวณที่ได้รับผิดชอบโดยไม่รอคำสั่งจากครู			
ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง				
1	นักเรียนกล้าคิดและตัดสินใจทำงานโดยไม่กลัวการผิดพลาด			
2	นักเรียนกล้าที่จะซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ ในชั้นเรียนหากนักเรียนสงสัย หรือไม่เข้าใจในเนื้อหาของวิชาที่เรียน			
3	นักเรียนกล้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยเหตุด้วยผลจนเป็นที่ ประจักษ์ชัด			
4	ก่อนจะทำอะไร นักเรียนจะวางแผนไว้ล่วงหน้าเสมอ			
5	เมื่อครูให้ออกไปเล่าเรื่องหรือเป็นตัวแทนอภิปรายเรื่องใด ๆ หน้า ห้องเรียน นักเรียนจะออกไปทันทีโดยไม่ชักช้า			
ด้านความเป็นผู้นำ				
1	นักเรียนเสียสละเวลามากกว่าเพื่อนในการทำงานกลุ่มให้สำเร็จและ ผลงานออกมาดีที่สุด			

ข้อที่	รายการประเมิน ความวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก	คะแนนการพิจารณา		
		1	0	-1
2	นักเรียนไม่ใช้อำนาจของตนเองในฐานะหัวหน้ากลุ่มมาขัดขวางการร่วมแสดงความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม			
3	นักเรียนวางตัวเป็นกลาง เมื่อเพื่อน ๆ มีความขัดแย้งกันทางความคิด			
4	นักเรียนฟังเหตุผลของผู้ร่วมงานแล้วนำมาไตร่ตรองก่อนตัดสินใจ			
5	นักเรียนจะแสดงความคิดเห็นให้เพื่อนฟังอย่างมีเหตุผล แต่ถ้ามติของกลุ่มไม่ยอมรับก็จะปฏิบัติตามมติของกลุ่ม			
ด้านความซื่อสัตย์				
1	เมื่อนักเรียนเก็บของได้แม้ไม่มีใครเห็นก็จะไม่เก็บไว้เองและ รีบนำไปแจ้งครูเวร			
2	เมื่อแม่ค้าทอนเงินให้เกิน นักเรียนจะคืนส่วนที่เกินให้กับแม่ค้าถึงแม้เป็นความผิดของแม่ค้าเอง			
3	นักเรียนรู้สึกผิด ถ้าหยิบของของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต			
4	เมื่อนักเรียนทำผิดหรือทำของเสียหายนักเรียนจะยอมรับผิด			
5	นักเรียนทำการบ้านด้วยตนเองทุกครั้ง			
ด้านความตั้งใจ				
1	นักเรียนตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากครู			
2	นักเรียนตั้งใจทำงานและส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามกำหนดเวลา			
3	ขณะเรียนนักเรียนตั้งใจฟังและไม่เล่นขณะครูสอน			
4	นักเรียนตั้งใจทำกิจกรรมเข้าแถวเคารพธงชาติทุกครั้ง			
5	เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำอะไร นักเรียนจะทำให้สำเร็จ			
ด้านความอดทน				
1	นักเรียนพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จไม่ว่าจะยากลำบากเพียงใดก็ตาม			
2	นักเรียนมีความอดทนที่จะทำงานให้เสร็จเรียบร้อยด้วยตัวเอง			

ข้อที่	รายการประเมิน ความวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสตึก	คะแนนการพิจารณา		
		1	0	-1
3	นักเรียนขยันหมั่นเพียรในการอ่านหนังสือทำงานส่งครูในวิชาที่ไม่ชอบ เพราะกลัวสอบตก			
4	นักเรียนต่อแถวซื้ออาหารและไม่แทรกแถวแม้ว่าแถวยาวก็ตาม			
5	นักเรียนสามารถควบคุมอารมณ์ได้ เมื่อถูกเพื่อนว่า			

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

ขอแสดงความขอบคุณอย่างยิ่ง

.....

(นายธีรเมธ เสาร์ทอง

ครู โรงเรียนสตึก

โทร 084-5586676

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิ